

DRUMMERS' ASSOCIATION OF FINLAND VIIDAKKORUMPU

No:2/2000

daf [www-sivut:](http://www-sivut.dafry.net)
dafry.net

Rytmi veressä

Gen-X

- Premierin viimeisin isku rumpujen maailmaan. Binary-Strata-rakenne yhdistää vaahtera- ja koivusoundit ennenkuulumattomalla tavalla!

pro-mark
REMO USA

vic
FIRTH®

Premier

PAISTE

XPK-Heritage Club

- jos tahdot loistaa!!!

**Kesä toi Brady-virvelit!
Kysy meiltä!!**

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Moi taas, hyvät ystävät! Syksyssä ollaan ja kalastuskautta lopetellaan (ainakin allekirjoittanut). Himbergin perheeseen syntyi tyttö alkuvuodesta ja kaikki menee hienosti. Muillekin on kuulemma tullut perheenisäystä, mutta eiköhän mennä rumpuasioihin...

Klinikoista

Dennis Chambers kävi April Jazzissa ja soitti hienot keikat Victor Baileyn kanssa. Valitettavasti klinikkaa varten tehty musapohja (dat) saapui maestrolle vasta sound checkiin.

Dennis treenasi jonkun aikaa biisejä ja homma kuulosti erittäin hienolta, joskin "virheitäkin" tuli. Koska "matsku" oli niin uutta hänelle, ei hän luultavasti halunnut ottaa riskiä, vaan jätti musan kanssa soiton väliin. Klinikka jäikin mielestäni viimeistä silausta vaille – upeista sooloista huolimatta.

Pori Jazzin soittajalistojat emme saaneet tarpeeksi aikaisin (pyynnöistä huolimatta), ja jälleen keran jäi lähinnä muusikoiden tiukkojen aikataulujen takia klinikka pitämättä. Ensi vuonna uutta matoa koukkuun.

Jari "Kepa" Kettusen "superklinikkaa" suunnitellaan. Jäsenille tietysti informoidaan tiedotteilla. Tätä kirjoitettaessa on syksyn rumpukirppikseen aikaa viitisen viikkoa, ja nyt on Salesvuon Tomin vuoro hämmästyttää rumpaleiden veljeskuntaa upealla soitollaan. Luvassa myös yllätysvieraita. Meillä on myös ilo ja kunnia saada vieraaksemme Puolustusvoimien Kaartin rumpuryhmä. Luvassa mm. heidän uusi shownsa. Kirppiksen mainos tässä lehdessä.

Rumpukauppiasta

Sunin Janne ja Ollilan Timppa vaihtoivat työpaikkaa, joten Pro Centerissä ja Bändikeskuksessa ovat uudet kasvot palvelemissa rumpaleita. Musamaailman uunituoreessa liikkeessä (Malminkatu 16) palvelee rumpaleita Dingosta tuttu "Kuuppa". Tervemenoa

tutustumaan! Muistakaa mainita liikkeissä taikasana DAF ostoksia tehdessänne – eiköhän niitä alennuksia tipu.

Jäsenetuja

DAF-jäsenyys antaa jatkossa suuraa hyötyä lukuisissa musiikki-liikkeissä ympäri Suomen. Rumpaliystävällisten liikkeitten listaa pyritään pitämään jäsenille ajan tasalla. Muistakaa pitää DAF:n jäsenkortti mukanaan myös kotikylän ulkopuolella käydessänne. Alennusprosentit vaihtelevat liikkeittäin ja tuotteittain. Liikkeiden sisäänkäyntien yhteyteen tulee näkyvät DAF-merkit, joten suosittelahan näitä kauppoja.

Drum Battle -kiertue

Drum Battle -kiertuetta suunnitellaan. Tällöin pari pääkaupungin mestarirumpalia kiertäisi joitain Suomen kaupunkeja ja esittäytyisi paikallisten rumpaleiden kanssa joko mukana kiertävän bändin tai paikallisten soittajien säestäessä. Rundille kysellään parhaillaan tappiotakuuta Esekistä.

Suomalaisia rumpuja

Muistakaa kokeilla myös suomalaisten nikkareiden käsityönä tekemiä rumpuja. Helasen Pekka (Kunikunda) ja Tenhusen Pasi (PT) jatkavat edelleen arvostettavaa (erittäin hyvien) rumpujen valmistusta. Kyselkää yhteystietoja DAF:laisilta ja käykää testaa-massa.

Korjausta

Jos teillä on (myös harvinaisia)

rumpuja rikkinäisinä, vain lämpimästi suositella yhteydenottoa "rumputohtori" Juha Alankoon. Siitä ei ammattitaito ja laitetietous parane. Kaveri tilaa harvinaisemat osat suoraan USA:sta tai Englannista ja korjaa rumpunne erittäin edullisesti. Edesmenneen Sorvalin Upin ajatusta lainatakse-ni: "Rikkinäinen rumpu on kuin sairas ihminen, se pitää hoitaa kuntoon." Juhan numero on 09-8231667.

Juhlavuosi tulossa

Daf perustettiin 19.01.1991. Allekirjoittaneella oli kunnia olla mukana perustamiskokouksessa sekä ensimmäisessä hallituksessa. Ensi vuodeksi yritämme suunnitella erikoistapahtumia, ainakin kevään kirppistapahtumasta yritetään tehdä juhlava jne...

Kauko Saari 60 v.

DAF:n perustajajäsen ja ensimmäisen hallituksen puheenjohtaja, Kauko Saari, täytti 05.10. pyöreät 60 v. Parhaimmat onnitelut ja suuret kiitokset Suomen rumpaleiden eteen tehdystä työstä.

Oikaisu

Pasicista kertomassani artikkelissa mainitsin Dennis Chambersin saksofonistin olleen Bob Berg. En tiedä mistä moinen lipsahdus. Paikalla oli oikeasti Bill Evans.

Muuta

Jos lukijoilla on ehdotuksia DAF:n toiminnan kehittämiseksi tai muita ideoita, soittakaa allekirjoittaneelle. Numero löytyy tästä lehdessä.

Svengaavaa talvea: **Arsko**

JÄSENASIAA

Olemme sopineet joidenkin jälleenmyyjien kanssa alennuksista DAF jäsenille. Alennukset ovat liikekohtaisia. Pidä jäsenkortti mukanasasi asioidessasi näissä liikkeissä.

LICENSE TO FILL JÄLLEENMYYJIÄ

Helsinki:

Aron soitin
F-Musiikki
Woodwinds
Soitin Huttunen
DLX- Music
Levytukku
Musiikki Silfverberg
Millbrook

Turku:

Soitin Laine
Rolling Store Music

Tampere:

Ahosen Musiikki

Rauma:

Tunnus Musiikki

Oulu:

Backline

Vaasa:

Unisound

Kuopio:

Viikin Musiikki

Kokkola:

Kokkolan Laitevälitys
Soitinpalvelu Friis

Joensuu:

Karjalan Musiikki

Jyväskylä:

Musapörssi
Musikantti

Tomi Salesvuo

Teksti: Markus Helander
Kuvat: V. Pohtokari

Tomi Salesvuo (syntynyt Lappeenranta 10.11.-72) aloitti muusikonuransa hanurinoisitella. Se alkoi pikkuhiljaa tuntua pakkopullalta, kun rummut kiinnostivat enemmän. Vanhemmat ymmärsivät lopulta yskän, nojatuolien hajotessa rumpujentreenaamisesta, ja eräänä aamuna Tomin herätessä löytyikin sängyn vierestä virvelirumpu ständeineen.

13-vuotiaana Tomi aloitti rumpalina Lappeenranta Junior Big Bandissä, ja kakkosrumpalina Lappeenranta Big Bandissä, jossa hän soitti aluksi lähinnä perkussioita. Vähitellen hän pääsi soittamaan settiäkin, joka aluksi tuntui hankalalta, mutta harjoitushan tekee mestarin!

Imatra Big Band Festivaalin kesäleireillä Jukkis Uotila potkaisi Tomia eteenpäin, ja sen jälkeen hän päätti alkaa käydä rumputunneilla Helsingissä. Ensimmäiset opettajat olivat Lappeenrannassa Jukka Piiparinen (kaup.ork.), ja Helsingissä Hessa Sandren ja Marko Timonen. 17-vuotiaana Tomi pääsi ensimmäisenä Sibelius-Akatemian jazzpuolen nuorisosastolle, pyrki seuraavana vuonna jazzosaston korkeakouluopintoihin ja pääsi sisään.

Minkälaisia esikuvia sinulla on ja ovatko ne vaihtuneet vuosien

aikana?

Jos ajatellaan ihan alusta asti niin kotipaikkakunnan omat soittajat, esim. Jukka, olivat tosi tärkeitä. Sitten tietysti Jukkis vaikutti paljon ja vaikuttaa edelleenkin. Se on tehnyt paljon urani eteen. Mutta nuorena näin Buddy Richin soittoa videolta ja olin aivan äimissäni. Musta oli ihan käsittämätöntä miten joku voi soittaa niin mahtavasti!

Musta tuntuu että olen aina ollut suhtautunut rumpujensoittoon hirveen vakavasti ja ammattimaisesti ja että olen aina halunnut ymmärtää mahdollisimman monia eri juttuja ja tyylejä ja oppia niitä mahdollisimman laaja-alaisesti.

Ehkä sen takia ei ole ollut vaan yhtä ”kingiä” vaan useampia tosi tärkeitä muusikoita. Kyllä Tony Williams teki vaikutuksen. Weckliä ja Colaiutaakin tuli jossain vaiheessa enemmän treenattua, samoin Cobhamia ja Bonhamia. Kuuntelen ja treenaan nykyisin enemmän beatpohjaisia grooveja kuin jazzia. Jos yksi esikuvista pitää nostaa yli muiden niin kyllä se sitten on Buddy Rich.

Miten opettajasi, (John Riley, Zach Danziger ja Anssi Nykänen) ovat vaikuttaneet sinuun ja soittoosi?

Zach antoi mulle tunteja silloin

kun se kävi Suomessa Wayne Krantzin trion kanssa ja myöhemmin kun kävin Nykissä. Siltä sain lähinnä erilaisia lähestymistapoja fuusiomusaan.

Nykäsen Anssilta olen oppinut paljon rumpujensoiton peruskulmakivistä, eli että tärkeintä kuitenkin on löytää hyvä time ja svengi. Anssi on kingi! John Riley on mielestäni – kuten monen muunkin mielestä – yksi parhaimpia rumpopedagogeja maailmassa. Sillä on mieletön kokemus erilaisista stailaista ja opettamisesta, ja sen kirjat (”The Art of Bopdrumming” ja ”Beyond the Bop”) ovat niin hyvät että jokaisella rumpalilla pitäisi olla ne! Ollessa-

ni ERASMUS-vaihto-oppilaana Kölnissä, Saksassa, kävin Johnin tunneilla kun se pari kertaa kävi sielläpäin soittamassa. Se piti mulle välillä sellaisia kuuden tunnin maratonsessioita kun sillä oli vapaapäiviä. Tarkisteltiin jazzsoittamisen perusteita ja soundiasioita. Olen aina ollut sitä mieltä, että on tärkeää soittaa ja arvostaa energistä, svengaavaa suorakomppi-jazzmusiikkia, joka vaatii korvia, reagoitua ja tekniikkaa, mutta pitää myös pystyä ymmärtämään grooven olemus, uskoa omaan komppisoittamiseen ja nauttia siitä. Kumpikaan näistä ei sulje toista pois!

Mitkä ovat tärkeimmät yhtyeet, joissa tällä hetkellä soitat ja missä ja milloin teillä on seuraavat keikat?

Kaikki yhtyeet ovat tärkeitä! Vakituisimmat ovat XL ja Bitter Sweet. Sitten on kaikenlaisia muita bändejä, joista nyt ei vielä oikein tiedä. Kuitenkin voisi mainita Anna-Mari Kähärän bändin ja How Many Sisters -yhtyeen. Näiden kanssa on ollut tosi mukava soittaa! How Many Sistersin uusi levy on muuten ilmestymässäkin jossain vaiheessa... Pohjat on soitettu vuonna -96 (naurua), ja UMOKin on mukana muutamissa biiseissä. Joistain biiseistä puuttuu kuitenkin kuulemma vielä laulut, mikä johtuu paljolti siitä että kaikki kolme laulajatarta ovat saaneet lapsia tässä välissä.

XL esiintyy 2.11. Tampereen Telakkaklubilla ja 10.11. Helsingin Nosturissa. Tällä hetkellä olemme tekemässä live-levyä, joka on jatko viime helmi-maaliskuun rundille. Silloin nauhoitettiin kaikki keikat ja nyt äänitetään nämäkin konsertit. Bonuksena Nosturin keikalle tulee erikoisvieraksi Pekka Pohjola soittamaan bassoa muutamiin biiseihin.

Miten suhtaudut eri musiikkilajeihin? Lähtisitkö esim. tanssikeikalle, jos pyydettäisiin?

Pienenä poikana sain niin tarpeekseni tanssimusiikista, ettei hirveesti enää huvita tehdä sellaista keikkaa. Vaikka olen soittanutkin tanssikeikkoja, ollut muusikkona häissä ja kaikenlaisissa juhlissa, en ole koskaan kuiten-

kaan ollut kiertävässä tanssibändissä. Ja en oikeastaan edes halukaan tehdä sellaista työtä. Olen viettänyt niin paljon aikaa treenikämpällä oppiakseni soittamaan tätä instrumenttia ja opiskellut musiikkia niin paljon, että mieluummin kehitän itseäni ja harjoittelen jotain omaa, kuin lähdän soittamaan tanssimusiikkia... ja ostan sitten vaikka hemekeittoa, jos rahat loppuu! Olen tällä hetkellä siinä mielessä onnellisessa asemassa, että on muitakin vaihtoehtoja. Usein työllistämme itse itsemme buukkaamalla näille bändeillemme töitä. Ei ole varaa vaan odotella kotona. Sitten toisaalta opetan aika paljon. Mä koen sen työn tosi tärkeänä!

vin, jossa olet parhaimmillasi.

Hankalin ja mukavin tuurauskeikka?

Mukavin: Vuonna -93 ruotsalainen pasunisti Nils Landgren oli UMO:n vierailevana solistina. Tuurasin Timosen Markoa silloin. Soitettiin kaikenlaista musaa Thad Jonesin big band-musiikista Nils Landgrenin Funk Unit:in uuteen tuotantoon asti. Nils klaarasi keikan todella hyvin, lauloi ja soitti, sekä tavallista että sähköpuunua, jonka yhteydessä hän käytti erilaisia efektejä. Musiikki oli monipuolista ja bändi sekä solisti taitavia! Selvisin itsekin keikasta hyvin, vaikka kokemusta uupui.

Periaatteessa ei ole mitään sellaista musiikkityyliä, mitä en haluaisi oppia soittamaan, mutta kaikista vähiten olen soittanut lattarimusaa. Olisi kivaa päästä soittamaan vaikka timbaleita johonkin lattaribändiin, joka soittaa sitä aitoa alkuperäistä... Aina kannattaa hakea monipuolisuutta ja eri tyylilajien ymmärtämistä. Joku kuitenkin on se kaikista omin ja vah-

Hankalin: Viime syksynä olin tuuraamassa jossain showssa. Se oli jäähallikeikka, sain nuotit ja nauhan, ei ollut yksiäkään treenejä, ei soundcheckiä, piti soittaa lainarummuilla, outojen muusikoiden kanssa, ja kun oli paljon potureita, olisin tarvinnut kaksi nuottitelinettä, mutta vain yksi löytyi. Olin ihan lirissä! Keikka meni kuitenkin ihan hyvin, vaikka

oli soittamista 45 min. putkeen ja kaikenlaisia temponvaihdoksia ja yllätyksiä.

Minkälaisia projekteja sinulla on tällä hetkellä menossa?

Soitan Jarno Kukkoson tohtoritutkintobändissä. Meillä on 6.11. Sibelius-Akatemian R-talolla ”Mahavishnu”-konsertti, missä on aika pahoja biisejä. Musiikki on 70-luvun taitteesta ja tahtilajit vaihtelevat niin paljon, että voi sanoa että 4/4-osa on aika harvinaista herkkua! Markus Partasen (”DJ Markka”) kanssa on mielenkiintoinen projekti menossa. Markus soittaa levyjä ja sitten bändi alkaa improvisoimaan. Bändin nimi on Dub Suckers, ja siinä soittaa Jarmo Saari, Marzi Nyman ja Ape Anttila. Voi olla, että Hesassa järjestetään jotain Dub Suckersin keikkoja vielä syksyllä.

XL:n live-levyä täytyy alkaa miksata, ja Bitter Sweet:in ohjelmisto muuttuu vähän, nyt kun Pitkämön Sami on tullut bändiin. Tyyli pysyy kuitenkin samana.

Minkämerkisillä rummuilla, symbaaleilla ja kapuloilla soitat?

Rummut: Ludwigin Classic-sarja (käytössä Tomin klinikalla 19.11. Semifinalilla).

Symbaalit: erilaisia, esim. Istanbulin Rideja, useampi Zildjianin ”K”-crash. Toivon soittavani Meinel symbaaleilla tulevaisuudessa.

Kapulat: erilaisia, lähinnä ProMark-kapuloita, omat ”signature-sticks”:it tulossa Millbrookista. Vasta viime aikoina on löytynyt käsitys hyvästä kapulamallista.

Jos sinulla on kaksi tuntia treenaikaa, niin mitä harjoittelet ja miten käytät aikasi?

Aluksi treenaan aina käsiä. Soitin ennen aina ”conventional grip”:illä (vasen käsi pitää kapulaa eri tavalla kuin oikea käsi), mutta käytän nykyään myöskin ”matched grip”:iä (samanlainen ote molemmilla käsillä). Juuri sen takia haluankin treenata käsiä aika paljon, jotta kädet tottuisivat soittamaan molemmilla tavoilla. Käyttäisin tähän 30 minuuttia.

Sitten harjoittelisin jotain ostinato-tyylisiä harjoituksia (esim.

Tomi Salesvuo curriculum:

Opettajat (mm.):

Haastattelussa mainittujen nimien lisäksi Tomi haluaisi lisätä Tim Ferchen.

Muusikoita joiden kanssa on ollut yhteistyötä (mm.):

Wayne Krantz, Madeline Eastman, Jim McNeely, Diane Schuur, John Surman, Nils Landgren, Jeanette Lindström...

Orkestereita joissa Tomi on soittanut (mm.):

UMO Big Band, XL, Bitter Sweet, How Many Sisters, Anna-Mari Kähärä Band...

Levytyksiä (mm.):

Bitter Sweet: "T for 3", XL: "Jeti", XL: "Jukola", XL: "Xlent", Lappeenranta Big Band "Puzzle"...

Ulkomaankeikat (mm.):

Saksassa, Ranskassa, Belgiassa, Färsaarilla...

Tomi opettaa (mm.):

Sibelius Akatemiassa, Joensuun konservatoriolla 1994 + erilaisia radio- ja TV-ohjelmia vuosien aikana.

kolme raajaa toistaa yhtä kuviota, ja yksi soittaa vapaammin jotain muuta). Tällainen harjoitus voi olla hyödyksi, kun joskus pitää soittaa sooloa, vähän niinku Chambers/Bozzio-henkeen. Viime aikoina olen kuunnellut myös paljon Cobhamia. Tähän käyttäisin 45 minuuttia.

Viimeiset 45 minuuttia menisi kumpin soittamiseen. Treenaisin timeä ja svengiä, luultavasti levyn kanssa. Tällä hetkellä harjoittelisin varmaan "Mahavishnu"-tyyppistä materiaalia, jossa on paljon erilaisia tahtilajeja. Aina kun menee treenikämpille, kannattaa päättää mitä materiaalia haluaa käydä läpi. Silloin saa treenijasta enemmän irti, eikä vaan "jammaile".

Minulla on myös sellainen motto, että aina kun menee treenaamaan, pitää myöskin soittaa jotain uutta. Silloin se uusi juttu tuntuu muutaman viikon jälkeen tutumalta. Tämä metodi vie mielestäni hyvin eteenpäin.

Missä haluaisit olla viiden vuoden päästä?

Haluun ainakin olla musiikin maisteri! Ja sitten toivon, että joku näistä bändeistä, joissa nyt soitan pääsee ulkomaillekin keikoille! On olemassa niin paljon festareita,

joihin olisi kiva päästä soittamaan.

Onko sinulla jokin toteutumaton unelma?

Olen jo nyt päässyt soittamaan monien tosi hyvien soittajien kanssa. Olisi ehkä kiva saada soittaa jossain rockprojektissa... se energia kiehtoo. Ehkä vanhempana voisi olla mukava kasata oma bändi jonka kanssa olisi mahdollista soittaa omia sävellyksiä, mutta se vaatii vielä niin paljon kypsyä säveltäjänä. Olen todella onnellinen siitä että olen saanut hyvää palautetta tästä vähästä mitä olen tähän saakka tehnyt, mutta ehkä joskus tulee sellainenkin vaihe elämässä kun voi alkaa tehdä enemmän omaa musiikkia?!

Kerro joku hauska keikkamuisto.

Kerran oltiin kiertueella Euroopassa. Ajomatkat oli 1000 km päivässä, Ranskassa käytiin sitten kerran yhdellä huoltosikalla tankkaamassa. Kaikki muut meni sisään paitsi äänimies joka jäi tankkaamaan ja huusi: "Mitä otetaan?". Vastaus kuului: "Ota halvinta!". Tilanne oli sitten vähän nolo kun päästiin vajaan kilometri eteenpäin ja auto alkoi savuttamaan ja hyytyi siihen. Oltiin va-

hingossa tankattu dieseliä bensa-koneeseen! Kaksi kaveria käveli takaisin bensa-asemalle pyytämään apua. Siitä alkoi sellainen neljäntunnin operaatio ennen kuin saatiin tiepalvelu hinaamaan autoa johonkin huoltamoon, tyhjentämään tankkia ja täyttämään bensalla. Maksettiin itsemme kipeiksi siitä! Sitten me jouduttiin ajamaan 40 km kaveriemme ohi, ennen kuin päästiin seuraavalle tieltulle, mistä päästiin kääntymään takaisin hakemaan niitä! Kun kaverit oli haettu, oli vielä 450 km

ajomatkaa ja me oltiin jo neljä tuntia myöhässä. Silloin ei hirveesti naurattanut, mutta sen jälkeen siitä on tullut hauska matkamuisto!

Terveisiä innokkaille rumpaleille:

Käykää kuuntelemassa avoimella mielellä kaikenlaisia keikkoja, ne opettavat paljon! Nykikää rumpaleita hihasta. Yrittäkää saada niiltä muutama soittotunti tai hyviä vinkkejä.

Ja harjoitelkaa hirveesti!!

**Kitaroita, Vahvistimia, Harmonikkoja,
Urkuja, Rumpuja, Viuluja, Puhaltimia Ym.**

SOITTIMIA

**Laatumerkkejä ja halpoja aloittelijalle sopivia.
Vaihdammekin.**

ARON SOITIN KY

JO VUODESTA 1953

☎ 694 3418

**Fredrikinkatu 55 00100 HELSINKI
(Rakennusmestarien talon vieressä)**

MYYDÄÄN

SONOR Lite-rumpusetti: erittäin hieno ja hyväkuntoinen. 22" bassari, 12", 13", 14" ja 16" tomit, 14" x 8,5" snare (Horst Link Signature, runko bubinga-puuta), Hi-hat (Signature-series), bassarin pedaali (Signature series).

Snare ständi (Sonor) + 2 symbaaliständiä (Sonor). Kalvot Remo Pin-stripe, bassarissa ja snaressa Remo Powerstroke. 14" tomille

joko symbaaliständi-kiinnitys tai erillinen lattiaständi. Mukaan tulevat myös alkuperäiset Sonorin kovat kuljetuslaukut. Väri keltainen.

Tee tarjous!

Juha Silander, 0400-916 486 tai juha.silander@yle.fi.

Slingerland (1970 l.) 12", 13", 16", 22" & 14" metallivirveli. Kaksi settiä, valkoiset ja mustat. Hp. 5800,-.

Juha Niemi puh. 040-544 76910.

PA-laitteet: Yamaha EMX 2000,

2x200 W mikseri-vahvistin, 12 kanavaa. Kaapit: Carlsbro + jalat ja kaapelit. Hp. 5800,-.
Juha Niemi puh. 040-544 7690.

Conga rummut + teline, uuden veroiset. Ei keikkakäytössä, tarpeettomana. Hp. 1700,-.
Puh. 040-517 6787, 09-757 2963.

Virvelirumpu: New Sound 14" x 6". Hyväkuntoinen. Hp. 500,-.
Puh. 0400-936 466.

Ludwig rummut (v.1971): 12",

MYYDÄÄN

13", 14", 16" tomit, 22" bassari. Väri Sky Blue Pearl. Todella hienot! Hp. 6500,-.
Puh. 0400-936 466/Juha Tanninen.

Sabian HH Thin Crash 18" erinomainen kunto 850 mk. Lisäksi basarinpedaaleja ja symbaalistandeja.

09-784 105, 019-544 588/Vesa.

LUDWIG SNARE DRUMS. THE BEST SOUNDING DRUMS.

MEINL
ROLAND MEINL

For the Full Color Ludwig Catalog, please send \$4 to:
Ludwig, Outfit Catalog, P.O. Box 310, Elkhart, IN 46515-0310
Visit our Web site <http://www.ludwig-drums.com>

One of a Kind cymbals are not only Meinl's top of the line, they are our pride within the unique Custom Cymbal Shop® concept, where our most experienced craftsmen experiment to create artistic perfection.

All One of a Kind Cymbals are hand hammered. This important process gives every single cymbal its individual character.

Within the One of a Kind cymbal range the production methods are extremely time consuming and labor intensive. This process, which is absolutely done on purpose, could never be applied to a mass produced product. The One of a Kind philosophy can be clearly stated:

We will manufacture only the most uniquely sounding cymbals utilizing the finest traditions of cymbal making, and uphold the highest standards of quality with regard to material and workmanship.

By this process extravagant cymbal unicums are created as limited editions. These are precision works of art, each with its own individual character.

Being an **authority** in both worlds.

MILLBROOK MUSIIKKI OY

Pohjoisranta 22, 00170 Helsinki FINLAND www.millbrook.fi
Phone. +358 9 135 1488 Fax. +358 9 135 1588 E-Mail. info@millbrook.fi

KUMU DRUMS

Teksti ja kuvat: Juha Tanninen

Puhun rumpuseteistä. Muutamia kotimaisia viritelmiä on joskus totuttu näkemään valmiista osista koottujen settien muodossa ja edellisessä Viidakkorummun numerossahan otimmekin pienet ”tyypit” Pasi Tenhusen kokoamista, erittäin laadukkaiksi todetuista, PT percussion rummuista. Setin rakentaminen alusta asti on kuitenkin oma lukunsa, jota ei tietääkseni ole Suomessa aiemmin kirjoitettu.

Nyt on asian laita kuitenkin toisin, sillä hämeenlinnalainen Pekka Helanen kirjoittaa uutta lukua soitinrakentamisen historiaan kun hän vuonna 1984 aloitti Kunikun-

Soitinrakentamisella Suomessa on pitkät perinteet, mutta viime aikoina on suomalaisilla soitinmarkkinoilla nähty kummajaisia. Soittimia, joilla on perinteitä jo vuosisadan verran, mutta joita ei täällä pohjolassa ole tohdittu aiemmin valmistaa.

da Music toimimella rumpujen rakentamisen tosi mielellä. Nyt on ”koulua” käyty kantapään kautta opiskelemalla jo yli viisitoista vuotta ja Kunikunda Musicin rummut ovat valmiina valloittamaan markkinoita. Tähän numeroon emme vielä valitettavasti ehtineet ottaa tuotteita testattavaksi,

mutta yritämme testiä seuraavaan numeroon. Uteliaimmat ovat tervetulleita seuraavalle rumpukirjputorille tutustumaan, jonne toivottavasti Herra Helasen rumpuineen jälleen saamme.

Erikoinen nimi, Kunikunda, löytyi Kustaa Vilkun, ”Etunimet” kirjasta. Kirjassa nimi oli

”Kunigunda”, mutta tämän nimen Helanen katsoi sopivan soittimilleen. Myöhemmin vastaan tuli eräässä Topeliuksen sadussa prinssi nimeltä Kunikunda. Kunikunda merkkisiä rumpuja tosin ei enää valmisteta, sillä Kunikunda Music haki aputoiminimen: Kumu, joka tulee sanoista Kunikunda Music. Helanen sanoo pelkäävänsä toiminimen vaikeaa lausuttavuutta ulkomaalaisille ja suomalaisillekin. Joten rumpujen nimeksi tuli siis Kumu. Onhan nimessä kaiketi sitä rumpujen kumuakin.

Kunikunda Music ei ainoastaan tuota uusia soittimia vaan myös korjaa ja huoltaa vanhoja soittimia. Helanen on pikkupojasta asti soitellut bändeissä ja ollut soittimien kanssa tekemisissä ja niiden huoltaminen ja korjaaminen on kulkenut omaa luonnollista tietään käsi kädessä soittamisen kanssa. Kunikundasta valmistuu rumpujen ohella myös kitaroita ja bassoja. Huoltoon ja korjaukseen tulee säännöllisesti kieli-, jousi- ja lyömäsoittimia. Tutustuessani Kunikundan tiloihin makasi verssaassa korjattavana mm. kontrabasso, josta oli katkennut kaula.

Kunikundan tilat eivät ole mikään teollinen kompleks, vaan Helasten kodin, vanhan kyläkauptan, kellari. Ehkä hieman ahtaankin oloiset, puun ja lakan tuoksuiset, tilat kuitenkin loivat intiimin tunnelman ja käsityön henkeä. Ja käsityötähän Kumu rummut ovatkin, alusta loppuun asti. Tilat koostuvat useammasta huoneesta, joissa kussakin tehdään omat työvaiheensa, työn luonteesta riippuen. Sisään tullaan 1. kerroksen toimistoon, jossa Helanen ottaa asiakkaansa vastaan. Laskeuduttaessa kellariin saavutaan tilaan, jossa suoritetaan liimauksia ja muita työvaiheita, jotka vaativat tarkkuutta ja puhtaita työtiloja. Seuraava huone pitää sisällään sahoja, poria, jyrsimiä yms. työvälineitä, joilla puuta työstetään. Näiden lisäksi kellarissa on vielä

Kunikunda Musicin pihalla. Pekka Helanen ja seinällä harvinaisen komea mainoskyltti.

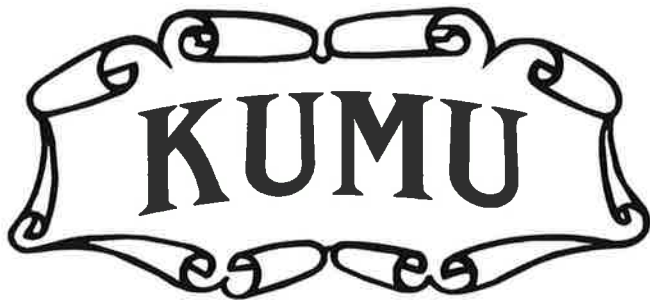

tilat erikseen maalaukselle/lak-
kaukselle sekä hiomiselle ja kiil-
lottamiselle.

Helasen kiinnostus rakentami-
seen heräsi jo kansakouluajoina,
kun hän rakensi ensimmäiset ne-
liskulmaiset rumpunsa laudasta,
johon kiinnitettiin nastoilla pahvi-
nen kalvo. Neljällä rummulla sit-
ten istuttiin vaatekomerossa soit-
tamassa "chirby cherby cheep
cheepia". Äidin kattilat eivät kai
kelvanneet kun piti rakentaa omat.
Jonkin matkaa on tietty tultu nois-
ta päivistä. Lautaa ja pähkälavot
ovat muuttuneet koivuviilukseksi ja
moderneiksi soittimiksi. Kumu
rumpujen rakennusmateriaali on
kotimainen koivu ja tuota samaista
suomalaista koivuviilua muuten
käyttää moni suurempikin val-
mistaja, mm. Premier, Ludwig ja
Pearl. Soitinrakennus ammatti-
maisesti alkoi kuitenkin 80-luvun
alussa mm. kanteleilla, jotka al-
koivat tuohon aikaan tulla uudel-
leen suureen tietoisuuteen.

opettelu on ollut kokeilua, ereh-
tymistä, kokeilua, erehtymistä,
kokeilua... koska aiheesta ei ole
ollut minkäänlaista oppimateri-
aalia tai muutakaan tietoa saata-
villa mistään. Tietoa on hankittu
tipottain Suomesta ja ulkomailta,
jopa VTT:n puu-insinööreiltä,
mutta kukaan ole osannut neuvoa
miten nämä menetelmät olisi
mahdollisia toteuttaa. Helasen
rungot toisin sanoen eivät ole vain
hänen itsensä rakentamia, vaan
myös kehittämiä. Tutkittuaan
suurten teollisten valmistajien,
kuten Premier, Tama ja Yamaha,
rakentamia runkoja, on Helanen ha-
vainnut niiden rakenteen olevan
liikimain samanlainen kuin hänen
itsensä rakentamissa rummuissa.

Rummun runko siis "kasvate-
taan" muotissa ja jokaiselle run-
kokoolle on luonnollisesti oma
muotinsa. Kunikunda rummut on
mahdollista varustaa 6-28 tuu-
maisilla rungoilla. Näihin kokoi-
hin Helanen on suunnitellut itse ja

HANDMADE IN FINLAND

Kumu rumpujen kehittelyyn ja
rakennusmenetelmien selvittämi-
seen Helaselta kului noin viisi
vuotta. Aluksi hän rakensi rum-
punsa samalla menetelmällä kuin
vanhat amerikkalaiset ja englantil-
laiset rummut on rakennettu, jois-
sa seinämän paksuus on ollut jo
materiaalissa sama kuin mitä se
tulee olemaan valmiissa rummus-
sa. Runko taivutettiin kehälle ja
liitettiin joko pusku- tai limiliitok-
sella. Tuollakin menetelmällä saa
ihan kelpo rummun, mutta seinä-
män paksuutta ei pysty kontrolloi-
maan kunnolla, eikä rummusta tu-
le yhtä nätti kuin nykyisillä mene-
telmillä. Helanen alkoi tutkia mui-
ta menetelmiä, esim. kuinka run-
koa pystyy rakentamaan muotissa
ohuista kerroksista ja liimaamaan
viilukerroksia päällekkäin. Tämän

rakennuttanut muotit, jotka muu-
ten ovat (ymmärrettävästi) hänen
ammattillinen salaisuutensa. Siksi
niistä ei ole kuvia tämän jutun yh-
teydessä. Muottien rakentaminen
oli käytännöllisintä aloittaa 14
tuumaisesta muotista, mikä on
yleisin virvelikoko. Näitä muotte-
ja Helanen rakennutti kolme, eri
materiaaleista ja erilaisia. Osa toi-
mi ja osa ei, mutta mikään ei eriy-
tyisen hyvin. Nykyiset muotit jo-
ka tapauksessa toimivat. Seuraava
askel tästä olisikin jonkin asteinen
puoliautomasointi, mutta itse pe-
riaate rungon valmistuksessa toi-
mii nykyiselläänkin mainiosti.

Materiaalien suhteen Helanen
pyrkii olemaan mahdollisimman
omavarainen. Runkomateriaali ti-
lataan suoraan kotimaisilta vane-
ritehtailta ja metalliosat tilataan

Kunikunda Musicin toimisto, jossa asiakkaat vastaanotetaan.

Kauko-idästä sopivia reittejä pit-
kin. Nykyään näyttäisi olevan
niin, että olipa kyseessä melkein
mikä rumpuvalmistaja tahansa, on
metalliosat tuotettu Kauko-idässä,
mm. Taiwanissa. Ainoastaan viri-
tysesäät ovat metalliosista poik-
keus, jotka teetetään kotimaassa.
Viritysesien suunnittelu on edel-
leen osittain tuotekehittely asteel-
la. Valittavana on ainakin kaksi
eri mallia. Tomien ripustukseen
rummuissa käytetään mm. Rims
systemiä ja viime aikoina Hela-
nen sanoo ihastuneensa Pearlin
Optimount ripustuksiin.

Rummun valmistuksessa on
monia eri vaiheita, mutta työlän
vaihe on rummun lakkaukseen ja kiil-
lotus, jossa myöskin on monta eri
vaihetta. Rumpuun saatetaan ruis-
kuttaa yhden päivän aikana jopa
4-5 ohutta lakkakerrosta, jonka
jälkeen rumpu saa "levätä" vuoro-
kauden ennen välilihontaa. Jälleen
seuraa uusia lakkakerroksia ennen
lopullista hiontaa ja kiillotusta.
Helanen sanoo olevansa tyytyväi-
nen nykyisiin lakkoihin, joilla lak-

kapintaa pystyy kasvattamaan
useita kerroksia.

**"Entäpä tulevaisuus,
mihin olet asettanut ta-
voitteesi kaupallisesti ja
mille kohderyhmälle?"**

Kohderyhmäksi mainitaan amma-
ttikseen soittavat ja pidemmälle
ehtineet soittajat, jo siittäkin syys-
tä, ettei harrastelijatason rumpuja
pysty valmistamaan käsityönä kil-
pailukykyiseen hintaan. Kumu
rummut on kuitenkin pystytty hin-
noittelemaan niin, että ne ovat
osittain jopa halvempia, kuin mon-
et vastaavat suuret merkit. Pikai-
nen laskutoimitus perus setille
20", 10", 12", 14" + virveli, toi
laskimeen hinnaksi 15 000 mk:n
molemmiin puoliin, pinnoitteesta ja
varustelusta riippuen.

Markkinatavoitteekseen Hela-
nen on heti alusta asti asettanut
myös ulkomaat. Vahvuutena voi-
taneen pitää mm. se, että tällä het-
kellä hän on Pohjois-Euroopassa
ainoa, joka tällaisia rumpuja te-
kee. Eikä hän ole myöskään sidot-

tu muiden valmistajien tuotteisiin, esimerkiksi runkoihin, vaan pystyy tekemään jokaisen rummun alusta asti juuri niin kuin itse tai asiakas haluaa. Pienenä toiveena hän mainitsee päänavausta Ruotisiin, jossa on huomattavasti suuremmat musiikki- ja soitinmarkkinat kuin Suomessa. Yksi tavoitteista on myös löytää joku kotimainen tunnettu rumpali ”endorseriksi”, jonka kanssa voisi jatkaa tuotekehittelyä ja tehdä Kumua tunnetummaksi. Ehdotuksia?

Kumun ehdottomana vahvuutena voidaan pitää yksilöllisyyttä, mahdollisuutta tilata ja valmistaa ominaisuuksiltaan ja ulkonäöltään asiakkaan toiveiden mukainen soitin. Täytyy kuitenkin huomioda se, että eri materiaalit (tosin vain yhtenä osana kokonaisuutta) tuottavat erilaisia ominaisuuksia ja tällä hetkellä Kumua rakennetaan ainoastaan koivusta, joten kaikkien asiakkaiden syvimpiä toiveita materiaaleista ei saada toteutetuksi (huom. kaikilla valmis-

tajilla on ns. studio ja recording sarjoissa koivurunkoiset rummut). Mutta kaiketi ei ole tarkoituskaan tehdä kaikista rumpaleista onnellisia Kumulaisia. Yksilöllisyyttä ja persoonallisuutta arvostavaa soittajaa tai sellaista, joka ei löydä tämänhetkisiltä markkinoilta itselleen toiveidensa mukaista rumpua, Kumu varmaan pystyy palvelemaan paremmin kuin suuret markkinat. Kukapa ei itselleen customoitua settiä haluaisi? Bonuksena asiakkaalla on periaatteessa mahdollisuus seurata vierestä verstaalla rumpujensa valmistumista vaihe vaiheelta. Tavoitteena Helasella on rakentaa itselleen mahdollisimman suuri valikoima esimerkiksi erilaisia toimeja ja virveleitä, joista konkreet-

tisesti huomaa, minkälainen ero äänessä syntyy rummun reunaviisteestä, rungon paksuudesta, pintamateriaalista ja ripustuksesta riippuen. ”Olisi olemassa jotain konkreetista näyttöä soittimen ominaisuuksista, ettei kaikki perustuisi vain huhupuheisiin siitä, millainen on hyvä rumpu. Näistä asioista on olemassa aivan selkeitä faktoja, mutta ihmisillä näyttäisi kuitenkin olevan niistä hyvin vähän tietoa.” Tätä tietoa Helanen onkin avoimesti tarjoamassa asiasta kiinnostuneille. Omaksi mieltymyksekseen hän mainitsee ohutrunkoisen, hyvin herkästi soivan rummun.

Tyypillisin Kumu toimin runkopaksuus on neljä millimetriä. Rungot voidaan kuitenkin val-

RUMMUN VALMISTUS PÄHKINÄNKUORESSA:

(Käy katsomassa kuvasarja rummun tekovaiheista Kumun [www-sivuilla](http://www.sivuilla))

- Kumu-rummun tarina alkaa 1-, 2- tai 3-mm:n koivurumpuvanerin tarkkuuskatkaisusta. Suikaleiden päätyihin leikataan liitoskohdat. Jokaisen levyn täytyy olla täsmälleen oikean mittainen, jolloin saumoista tulee täydellisen tiiviit. Leikkaukset tehdään 0,1–0,5 millimetrin tarkkuudella. Rumpurunko muodostuu useammasta levystä, niitä voi olla esim. 2–5 kpl. Levyille levitetään liima ja ne asetetaan avattaviin ja suljettaviin muotteihin. Saumat sijoitetaan aina ympäri runkoa, jolloin rummusta tulee luja ja hyvin soiva. Seuraavaksi runko puristetaan muotissa Kumun omalla menetelmällä.
- Runkopaloja aletaan liimaamaan muoteissa päällekkäin. Seinämäpaksuus on valittavissa 2 mm:stä ylöspäin ja rumpuihin voidaan asentaa myös sisäpuoliset vahvistusrenkaat. Kaikkiin rumpukokoihin on myös muotit puuvanteita varten.
- Liimattu runko lyhennetään monitoimikoneessa oikean mittaiseksi, leikataan ja tasataan rungon päät.
- Runkoon liimataan vahvistusrenkaat, jotka tulevat rungon molempiin päihin sisäpuolelle.
- Rummun pinta hiotaan silkisileäksi ja kostutetaan ja hiotaan ja kostutetaan. Mikäli rumpuun tulee jokin väri, niin seuraava vaihe on väriliuoksen levittäminen tasaisesti suoraan puulle, jolloin saadaan paras ”syvyysvaikutelma” lopullisen pintakäsittelyn yhteydessä. Lakattavat rummut ruiskutetaan useaan eri kertaan, välilihontoja unohtamatta. Valittavissa olevat pintakäsittelyt ovat satiinvaha, satiinilakka ja kiillotettu lakka. Myös vinyylipäällysteitä voidaan asentaa.
- Rumpuun leikataan reunaviisteet. Reunaviisteiden profiilivaihtoehtoja on monia ja ne sovitaan aina asiakkaan kanssa. Viiste hiotaan liukkaansileäksi ja vahataan.
- Rumpuun porataan reiät metalliosien kiinnittämistä varten. Jokainen reikä porataan yksitellen, jolloin kontrolli terän tullessa läpi on täysin hallinnassa.
- Reunaviisteiden viimeistely.
- Lopuksi rumpuun asennetaan virityspesät, venttiiliaukko, tarvittava koneisto ja kalvot. Sitten viritys ja rumpu on valmis soitettavaksi.

LAATUSOITTIMIEN UUSI OSOITE:

**KIMALAISENTIE 4
01490 VANTAA
(Nikinmäki, Lahdentien varrella)**

Puh. 09-874 6981

Fax 09-874 6983

E-mail: musiikki.silverberg@co.inet.fi

TOCA

GIBRALTAR

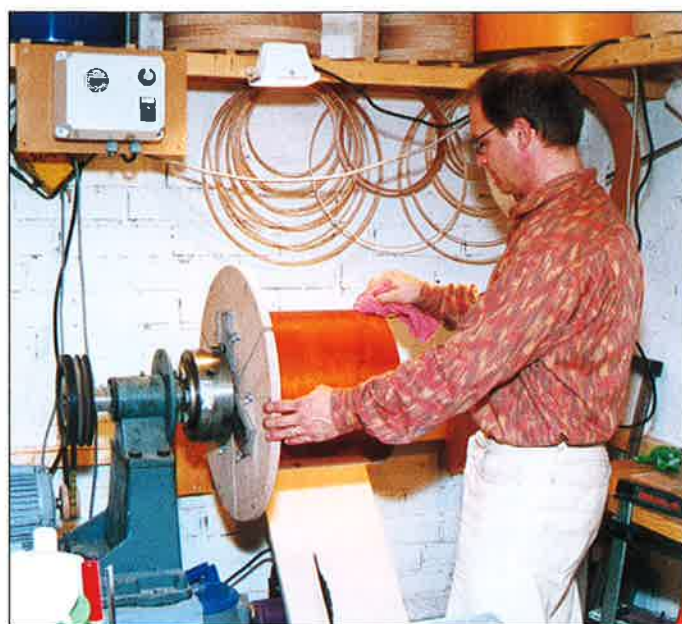

mistaa kuinka paksuiksi tahansa. Ohut runko antaa rummulle herkyyttä, paksu soivuutta. Virvelit tehdään rungoltaan paksummiksi, jotta ne kestäisivät ”isällisempään” kättä äänen menemättä tukkoon. Varsinkin virveleissä sointiin tulee suuria eroja rungon paksuudesta riippuen.

Setin toimitusajaksi luvataan 3–4 viikkoa tilauksesta. Toimitusaikaan vaikuttaa mm. pinnoite. Jos asiakas haluaa vaikkapa peilikirkasta lakkapintaa, kuluu sen teke-

miseen huomattavasti enemmän aikaa kuin vaikka esimerkiksi satiivivahapintaisen rummun tekemiseen. Niille, jotka vierailivat viime rumpukirpputorilla, muistavat varmaan suuren ja upean näköisen, kirkkaan keltaisen ja satiivivahapintaisen Kumu setin. Harvinainen pintamateriaali, mutta tuottaa erittäin kauniin ja lämpimän lopputuloksen. Setin voi tilata todellakin täysin omien toiveiden mukaan, mutta esimerkiksi vuoksi Kumulla on kaksi perus-

Kaikki lakatut rungot kiillotetaan huolellisesti käsin, tarkoitukseen varatussa tilassa.

malla lukuisilla eri kokoisilla toimeilla ja bassorummuilla. Mallit ovat nimeltään Satin Sound (vahapintainen) ja Gloss Tone (kiiltävä lakka). Molemmissa on samanlaiset nelimilliset rungot, joissa on vahvistusrenkaat.

Itseopiskelu on vienyt aikansa, mutta yritteliäisyys on palkittu ja lopputulos on tulevaisuudessa toi-

vottavasti mahdollisimman monen kotimaisen ja ulkomaisen rumpalin käytössä.

Onnea ja menestystä!

Kunikunda Music:

Olympiakatu 1, Hämeenlinna
p.03-6127424 tai 050-3307718
www.kumu.fi
sähköposti: info@kumu.fi

Maalattuja ja lakattuja runkoja sekä vanteita kuivumassa.

VIIDAKKORUMPU 2/2000

Woodwinds

PALVELEVA SOITINLIKE AMMATTILAISILLE

DARABUKKA
KELLOPUUT
SHAMAANIRUMPU
KIINANPELLIT

MUSSER
- MARIMBAT
- VIBRAFONIT
- KSYLOFONIT
- MALLETTIT

TERVETULOA
TUTUSTUMAAN!
WOODWINDS KY

Albertinkatu 17
00120 HELSINKI
09 / 7001 9471
Avoinna:
arkisin 10-17
lauantaisin 10-14

Steely Dan

Rumpaleiden taivas ja helvetti

Steely Danin

huippupäivät

virvelin kantista

Tapio Kaipainen

"They stab it with a steely knives, but they just can't kill the beast." Näin lauletaan Eaglesin Hotel California -biisissä. Laulussa uhoetaan Steely Danille, yhdelle viime vuosituhaten hienoimmista pop-bändeistä. Niin kuin aina rockmaailmassa, myös Steely Dan sai osansa hurjista huhuista, mutta tässä tapauksessa suurin osa uskottomista tarinoista pitää paikkansa.

Tarinat eivät kerro tappeluista takahuoneissa tai hotellihuoneiden tuhoamisesta, vaan huippustudioiden vinojen seinien sisällä tapahtuneista sessioista. Steely Dan teki levynsä pitkän kaavan mukaan; yhden ainoan biisin tekemiseen tarvittiin parhaimmillaan tai pahimmillaan kuusi rumpalia, kymmeniä muita muusikoita sekä satoja ottoja.

Täydellisyyteen asti hiomisessa unohtui inhimillisyys, eikä Steely Danin heppuja voi kehua ihmissuhdetaidoistaan; suuri osa Dan-sessioihin osallistuneista muusikoista astui studioon ylpeyden- ja pelonsekaisin tuntein. Steely Dan on yhtye, jonka levyjen krediittilistat ovat kopioita musiikkimaailman kuka-kukinon-julkaisuista. Näissä levytyksissä ei kuitenkaan välitetty nimestä, vaan soittotaidosta ja musiikalisuudesta.

Tuhansien levytyksien mies Jeff Porcaro sanoi: "jos Beckerin ja Fagenin kanssa pääsee työskentelemään, se tulee pysymään mielessä lopun elämää."

Steely Dan lopetti keikkailun kolmannen levynsä jälkeen. Walter Becker koki olonsa lavalla vaivaantuneeksi, ja piiloutuikin keikoilla useasti rumpukorokkeen taakse. Donald Fagen inhosi omaa ääntään ja välitti suoraa kontaktia faneihinsa. Miehet päättivät keskittää kaiken tarmonsä levyttämiseen. Ennen studioon sulkeutumisestaan Steely Dan oli ihan oikea

Steely Danin syntymä on kuin tavanomaisesta orkesterisadusta; poika tapaa pojan, he tutustuvat, huomaavat olevansa sukulaissieluja ja perustavat yhtyeen. Tarinan pojat ovat Donald Fagen ja Walter Becker, anonyymit rocktähdet.

Steely Dania ei oikeastaan voi luokitella perinteiseksi pop/rock -yhtyeeksi. Alkuvuosia lukuun ottamatta, Steely Dan koostui herroista Becker & Fagen. Bändin hang-around jäseninä toimivat tuottaja Gary Katz sekä miksaajat Roger Nichols ja Elliot Scheiner. Muusikot tilattiin paikalle tarpeen mukaan.

Jeff Porcaro

yhtye, jossa jokaisella jäsenellä oli sananvaltaa. Becker & Fagen tosin sävelsivät biisit ja olivat ohjaksissa studiossa.

Miesten vaativuus rumpaleiden suhteen selvisi heti ensimmäisillä tahdeilla, kun Becker ja Fagen erottivat Steely Danin esiasteen rumpalin Mark Leonin. Tilalle pestattiin Jay & The Americansin John Discepolo, jonka groove tyydytti bändi omituisen johtajaparin.

Hetken päästä Discepolo -polokin tönäistiin rumpujakkaralta, Jim Hodderin ottaessa kapulat käsiin. Hodder sai kunnian soittaa Steely Danin ensimmäisillä levyillä.

Can't Buy A Thrill

Normaalien alkuvaikeuksien jälkeen Steely Dan pääsi näyttämään mistä siipikarja virtsaa. Can't Buy a Thrill -albumin ilmestyminen herätti ansaittua huo-

miota musiikkipiireissä.

Levyn aloitusrait Do It Again nauttii Jim Hodderin peruskallio-kompista. Hodder ponnistaa "less is more"-koulukunnasta, mikä kuuluu läpi albumin. Reelin' In The Years -raidalla Hodderin ghostshuffle palvelee täysin kapaleen thinlizzymäistä fiilistä.

Rytymisesti Can't Buy A Thrill on bändin vaatimattomin levy. Hodder soittaa toki hyvin, mutta verrattuna muihin Steely Danin levyihin, soitto on tasapaksua ja mielikuvituksetonta.

Rimshot: Do It Again (Jim Hodder)

Countdown To Ecstasy

Steely Danin toista levyä kasattiin pala palalta keikkailun ohessa. Studiossa työskenneltiin suurimmaksi osaksi kiertuebändin voimin. Tästä syystä levystä tuli edellistä munakkaampi ja livemäisempi.

Bodhisattva aloittaa albumin komeasti. Hodderin nokkela rumpukomppi saa biisiin kääntymään kaakkoon. Hodder avaa introssa haitsua kakkosella ja nelosella ja sulkee sen ykkösellä ja kolmosella. Yksinkertaista mutta kekseliästä.

Tiukka taimi oli Beckerille ja Fagenille erittäin tärkeää. Miehet eivät olleet tyytyväisiä rytmiraitaan Show Biz Kids -biisissä, joten Katzin ja kumppaneiden oli lyötävä päänsä yhteen. 70 -luvun alussa ei rumpukoneita ja tietokoneohjelmia vielä ollut, joten särmäkomppi piti tehdä käsityönä. Herrat tekivät 8 tahdin loopin, jossa oli kaikki soittimet paitsi laulu ja liidikitara. Kahdeksan tahtia on pitkä pätkä nopeasti pyörivää kelanauhaa, joten siitä piti tehdä silmukka, jonka kelat olivat eri huoneissa. Steely Danin toinen levy asetti suunnan tulevalle.

Rimshot: My Old School (Jim Hodder)

Pretzel Logic

Pretzel Logicilla Donald Fagen ja Walter Becker nostivat rimaa entisestään. Enää ei loistava soitto riittänyt. Nauhoituksiin kutsuttiin entistä enemmän ulkopuolista apua. Jim Hodderin rummuttaminen ei enää tyydyttänyt bändin johtokaksikkoja. Jokainen aksentti, tauko ja ghost-nuotti oli tiukassa syynissä.

Kun Hodderin tarkkuus ei riittänyt, paikalle kutsuttiin 18-vuotias Jeff Porcaro. Steely Dan -fanaattikkona Porcaro oli paikalla hetkessä. Night By Night -kappale aloitti Porcaron ja Steely Danin pitkän yhteistyön, jota kesti yhtyeen hajoamiseen asti ja ylikin.

Porcarolle Pretzel Logic -sessiot olivat unelmien täyttymys. Hän ei pelkästään päässyt soittamaan suuresti ihailmansa bändin kanssa, vaan myös soittamaan yhdessä rumpali-idolinsa, Jim Gordonin kanssa. Pretzel Logicilla mukaan remmiin tuli myös Chuck Rainey, josta tuli hetkessä yhtyeen ykkösbasisti.

Studiomusiikoiden huiput saivat Steely Danin musiikin muuttamaan entistä tarkemmaksi ja vaikeammaksi. Becker ja Fagen eivät sanelleet sanatarkkaan mitä musiikoiden pitäisi soittaa, vaan tekivät sovitukset heidän kanssaan. Studiokettujen soittaminen ei vaikuttanut pelkästään kappaleiden lopullisiin sovituksiin, vaan myös kappaleiden säveltämiseen.

Walter Becker ja Donald Fagen pitivät silti ohjat käsissään tiukasti ja tarkasti. Heidän ja Gary Katzin perfektionismista tuli käsite. Nyrkkisääntö ”tahti tunnissa” piti usein paikkansa. Siis tahti tunnissa per soitin! Steely Danin musiikista tuli monimuotoisempaa ja mielenkiintoisempaa. Yhtyeen workshop-aikakausi alkoi.

Rimshot: Night by Night (Jeff Porcaro)

Katy Lied

Katy Lied ammentaa aiempia albumeja enemmän bluesista ja jazzista. Voidaan sanoa, että Katy Lied oli Jeff Porcaron menolippu studiomusiikoiden kermaan. Porcaro itse jakoi soitostaan saamansa keuhut eteenpäin väittäen kopioineensa kaiken Katy Liedilla soittamansa Jim Keltneriltä ja Jim

Gordonilta.

Black Friday -biisiä nauhoittaessaan Porcarolta meni hermot. ”Olen väärä kaveri tähän! Hankkikaa Jim Gordon!” Porcaro tilitti Gary Katzille. Pikku hermotauon jälkeen Porcaro kuitenkin sai homman hanksaan ja nauhalle.

Your Gold Teeth II tuotti muu-

Steve Gadd

sikoille harmaita hiuksia. Biisissä on kinkkisiä 3/8 ja 6/8 tahteja, jotka eivät Porcarolta ja kumppaneilta aluksi luonnistunut. Fagen antoi Porcarolle yökuunteluun Charlie Minguksen levyn. Aamulla nuori rumpalilupaus oli tehnyt kotitehtävänsä kuuntelemalla Danni Richmondin soittoa albumilta. Gold Teeth muuttuikin runsaasti yhdessä yössä. Ensimmäisen päivän demolla Porcaro tykittää täysillä, seuraavana päivänä nauhoitetussa, levyille asti päätyneessä versiossa fiilis on paljon hienostuneempi ja jatsimpi.

Steely Dan oli myös innokas käyttämään viimeisimpiä vermeitä, joita markkinoilta löytyi. Katy Liedin sessioissa tekniikan aallonharjalla surffaaminen kostautui. Studion viimeisintä huutoa oleva

DBX-kohinanvaimennuslaite oli susi, ja koko levyn symbaalisaundit menivät tuhnuksi. Varsinkin Gary Katzia hatutti peltisaundien pilaantuminen. Normaalien korvassa levyn saundit kyllä pärjäävät. Katy Lied on syvään hengittävä ja dynaaminen albumi, joka on pullollaan hienoa rummunsoit-

toa.

Rimshot: Your Gold Teeth II (Jeff Porcaro)

The Royal Scam

Vuonna 1975 Steely Danilla oli jo jalat tukevasti ilmassa. The Royal Scamin nauhoituksissa ns. rakasteltiin välimerkkiä (luultavasti pilkkua). Jokaista biisiä kokeiltiin kuudella tai seitsemällä eri rytmi-ryhmällä. Ihan vaan varmuuden vuoksi. Tavalliseen tapaan kaikki muu kasattiin vasta täydellisen rumpuraidan päälle. Ja kun kaikki oli jo nauhoitettu, kokeiltiin biisiin usein vielä uutta rumpalia ja uutta komppia. Suurimman vaikutuksen Fageniin ja Beckeriin teki Bernard ”Pretty” Purdie, joka päätyikin valtaosalle Scamin raidoista. Pretty Purdiella ei ollut itse-

tuntonsa kanssa ongelmia. Hän levitti usein studion lattialle hittilevyjä, joilla oli soittanut. Joskus mukana oli valokyltti, jossa luki teksti: ”Another hit being made”.

Purdien ja Steely Danin sukset menivät usein ristiin, mutta Purdien rummuttaminen – ja lopulta joustaminen pelasti porukan hiihdon- onnettomuudelta.

Purdie on sanonut jälkepäin Fagenin ja Beckerin olleen super-tarkkoja. Virheitä ei sallittu, piste! Bernard Purdien kädenjälki näkyvä vahvasti koko levyllä. The Royal Scam on huomattavasti aikaisempia levyjä funkimpiä.

Rick Marotta piti ensin Steely Dan -sessiota aivan tavallisena studiokeikkana. Aina ensimmäisiin tahteihin asti. Marotta kertoi myöhemmin melkein lopettaneensa soittamisen kuultuaan Fagenin laulavan studiossa. Alkushokin jälkeen Marotta kokosi itsensä ja suhtautui bändin sessioihin tarvittavalla vakavuudella ja tarkkuudella.

Chuck Rainey on sanonut Porcaron soittaneen The Fez -kappaleesta, mutta krediitit kappaleesta saa Purdie. Purdie tosin teki paljon päällennauhoituksia, joten varmuutta asiasta ei ole. Toisaalta Bernard Purdie on yrittänyt ottaa kunnian mm. monesta Beatlesin kappaleesta. Mene ja tiedä.

Rimshot: Kid Charlemagne (Bernard Purdie)

Aja

”Best drum shit is on that record”
– Jeff Porcaro –

Steely Danin ”tilataan-heput-tarpeen- ja-tyylin-mukaan-studioon” -ajattelumalli kohtasi huippukohdansa Ajalla. Seitsemän kappaletta - kuusi rumpalia.

Walter Becker tuumi levyn ilmestymisen jälkeen sen olleen vaarallisen kunnianhimoisen. Aja oli taas kerran hieman edeltäjäänsä hienostuneempi ja tarkemmin sovitettu levy. Steely Dan ei suostunut poistumaan studiosta ennen kuin levyn kappaleet tyydyttivät bändiä.

Vaikka levytä löytyy jopa rumpusoolo, ei kyseessä ole mikään masturbaatioplatina. On mieltäylentävää kuunnella levyä, josta huomaa monen myöhemmän staran saaneen vaikutteita.

Aja alkaa Paul Humphreyn Black Cow -nautiskelulla. Maltillista soittoa syvällä taskussa. Steve Gadd jatkaa syvätaskulinjaa, mutta nimikkobiisin rumpusuoritusta ei voi sanoa maltilliseksi.

Fagenillä ja Beckerillä oli Tony Williams mielessä Ajaa säveltäessä, mutta studioon tilattiin kuitenkin Steve Gadd. Ylistävien huhujen perusteella valittu Gadd sai ohjenuoraksi soittaa "Williamsisti". "Onneksi hän ei kuunnellut meitä", huokasi Becker myöhemmin.

Steely Danin tapoihin kuului kirjoittaa kappaleista tarkat nuotit. Biisit olivat useimmiten erittäin monimutkaisia. Hyvä nuotinlukutaito oli Dan-sessioissa ehdoton. Aja on keskimääräistä Steely Dan -laulua vaikeampi, joten sen nauhoittamiseen oli varattu runsaasti aikaa. Biisissä on pari rytmisesti monimutkaista osaa, joiden päälle Gaddin piti sooloilla. Ensimmäisen otton piti olla läpikäynti, jonka jälkeen treenattaisiin vaikeita kohtia, mutta Gadd teki historiaa selvittämällä biisin yhdellä(!) otolla. Suoritus oli niin uskomaton, että muu bändi tippui soolo-osuuden kohdalla nuoteilta ihaillessaan

Gaddin soittoa.

Rick Marotta tiukkaotteinen komppi Pegissä sai varsinkin Walter Beckerin innostumaan. Marotta oli studiossa kipeänä ja joutui käymään välillä sairaalassa hakemassa rohtoa kipuihinsa. Marotta yhdessä Chuck Raineyn kanssa lukkiutuvat grooveen, joka oli syvempi kuin verottajan tasku. Becker soitti myöhemmin Marotalle ja kertoi hieman analysoineensa komppia. Beckerin mukaan Marotta avasi kertsissä haittua "miljardisosan" parin tahdin välein. Becker halusi tietää oliko Marotta tehnyt sen tietoisesti. Ylpein Marotta oli kuitenkin siitä, että Jeff Porcaro teki Pegin rumpukompista loopin, jota kuunteli autossaan kruisaillessaan pitkin Los Angelesia.

Jim Keltner pääsi soittamaan Josiessa, ja sessio olikin Keltnerin ensimmäinen laatuaan Steely Danin kanssa. Josien naulaamista oli yrittänyt moni ennen Keltneriä, mutta huonoin tuloksin. Keltner meni, soitti ja voitti. Ensialkuun Keltner ei pitänyt lopputuloksesta. "Grooven fiilis oli outo, mutta näin jälkempäin kappale kuulostaa upealta", hehkutti Keltner

Peter Erskine

myöhemmin.

Kappaleen lopussa on 7/8 tauko, jonka päälle Keltnerin piti soittaa Fagenin keksimä filli. Nuotit ovat fillissä varmasti etukäteen määrätty, mutta fraseeraus on tyypillistä Keltneriä. Keltner pääsi dubbaamaan Josieen myös perkussioita. Fagen ja Becker halusivat kuulla "jotain omituista", joten Keltner soitti roskapöntön kanta.

"Kun opetan oppilailleni groovea, laitan soimaan Steely Danin Deacon Bluesin", kertoi Kenny Aronoff Modern Drummerissa. Deacon Blues on Pretty Purdien heiniä. Jämäkkää kahdeksasosakomppia maustettuna sähköillä triolifilleillä. Purdie soittaa myös Home At Last -kappaleen komean halftime-shufflen. Purdien mielestä hänen rumuttaminen oli niin tärkeä osa biisiä, että siitä olisi pitänyt saada sävellyskreditit. Becker ja Fagen olivat eri mieltä. Aja on Steely Danin menestynein ja monimuotoisin levy.

Rimshot: Aja (Steve Gadd)

Gaucha

"Hey nineteen, that's Becker and Fagen, She don't remember the

dukes of pop".

Kun Aja rikkoi kultalevyrajan Jenkeissä, Steely Dan oli jo valmistelemaan seuraavaa albumia. Gauchon myötä studioon saapui rumpukone, mutta se ei syrjäyttänyt elävää rumpalia.

Roger Nichols oli suunnitellut uuden WENDEL-nimisen rumpukoneen, joka oli tosin vielä kekeiluasteella. Nicholsin kotikonsertin rakentama rumpukone osasi matkia rumpalia. Jos rumpali soitti kovaa ja etukenossa, WENDEL kuunteli raidan ja soitti saman perässä. Tämä tarkkuus vaati koneelta hiltittömästi kallista muistia. Yksi symbaalin isku vaati noin 12 000 \$ arvosta elektroniikkaa.

Roger Linn suunnitteli omaa konettaan samaan aikaan Nicholsin kanssa, mutta ilmeisesti WENDELin hinnan vuoksi Linn-drumista tuli 80-luvun standardi. WENDEL soitti Rick Marotta kanssa Hey Nineteenissä, loppulevy tehtiin Urei-klikin tahdissa.

Steely Dan kokeili Hey Nineteen ja Time Out Mind -kappaleissa kuutta eri rytmisektiä, mutta homma ei vain toiminut. Rick Marotta kuunteli kappaleita ja aneli Fageniltä lupaa kokeilla

www.wacco.fi

Voita itse suunniteltu virvelirumpu!
voimassa 1.11.2000-31.1.2001

**Käy sivuilla
www.wacco.fi**

wacco
personal drums

050-5740574 • wacco@wacco.fi

WOHAN® puresound™
 cymbals & gongs   snare wires

onneaan. Marotta, Fagen ja klikki soittivat biisit nauhalle, ja biiseistä säilytettiin rumpuraidat. Bernard "Pretty" Purdien komppi Babylon Sistersissä ammentaa paljon Purdien Home At Lastistä. Halftime-shuffle uskomattomine ghostnuotteineen sai rumpalit tippumaan palleiltaan ympäri maailmaa. Jeff Porcaro muunteli myöhemmin ansiokkaasti Babylon Sistersin komppia Toton riveissä. Rosanna on luultavasti yksi tunnetuimpia rumpukompeja, ainakin rumpaleiden keskuudessa.

Albumin nimikkobiisissä tiivistyy Steely Danin toimintatavat. Parin eri kokoonpanon ja pitkäjännitteisen yrittämisen jälkeen Becker ja Fagen olivat valmiita heittämään Gauchon roskiin, mutta biisiä treenanneet Porcaro & Co eivät halunneet luovuttaa. Bändi jäi nauhoittamaan kappaletta ilaksi ja yöksi.

Loppujen lopuksi Gary Katzilla oli 75 ottoa, joista hän käytti 42:ta lopullisessa editissä. Otoista jäi nauhalle vain rummut, joiden päälle biisi rakennettiin uudestaan.

Rimshot: Babylon Sisters (Bernard Purdie)

Loppusanat

Gauchon jälkeen Steely Dan päätti pitää taukoa levyttämisestä. Paussi venyi 19 vuoden mittaiseksi. Fagen teki tauon aikana kaksi soololevyä, Becker yhden. Steely Dan kokosi harvat rivinsä ja lähti vuonna 1993 kiertämään Amerikkaa.

Kiertuebändissä on sen jälkeen soittanut Peter Erskine, Dennis Chambers ja Ricky Lawson. Steely Dan on tällä hetkellä kuumaa tavaraa monestakin syystä. Yhtye esiintyi elokuussa Suomessa Two Against The Nature -albumin tiimoilta. Jim Carreyn Me, Myself & Irene -elokuvan soundtrackilla on kahdeksan Dan-coveria. Myös mm. All Saints ja Naughty By Nature ovat lainanneet Steely Daniä biiseissään.

Steely Dan on kaukana rock-asenteesta ja instrumenttimasturbaatiosta. Yhtyeen toimintatavat olivat ja ovat edelleen ennen kaikkea musikaalisia. Vaikka biisejä hiottiin loputtomasti, ei ne silti ole konemaisia, hajuttomia ja sielutomia tekeleitä. Koska kappaleet nauhoitettiin raita raidalta livebändin säestyksellä, jäi niihin inhimillinen leima.

Disco:

Can't Buy A Thrill (1972)

Countdown to Ecstasy (1973)

Pretzel Logic (1974)

Jim Hodder, Jim Gordon ja Jeff Porcaro

Katy Lied (1975)

Jeff Porcaro ja Hal Blaine

The Royal Scam (1976)

Bernard Purdie ja Rick Marotta

Aja (1977)

Steve Gadd, Ed Greene, Paul Humphrey, Jim Keltner, Rick Marotta ja Bernard Purdie

Gacho (1980)

Steve Gadd, Rick Marotta, Jeff Porcaro ja Bernard Purdie

Alive In America (1994)

Dennis Chambers ja Peter Erskine

Two Against Nature (2000)

Leroy Clouden, Vinnie Colaiuta, Keith Carlock ja Sonny Emory

Rumpaleiden ohella myös muut muusikot yltävät Danin levyillä tyylikkääseen ja hienoon soitantaan. Soittaminen ei kuitenkaan ollut sessioissa itsetarkoitus, vaan kaikkia arreja ja soittoa tarkasteltiin kappaleen valossa. Levyiltä löytyykin vielä kymmenien kuuntelukertojen jälkeen upeita juttuja, joita ei aiemmin ole huo-

mannut.

Kaiken kaikkiaan Steely Dan on sivistynyt ja lähes täydellinen älykköyhtye, jonka musiikilliset saavutukset ovat päässeet unohtumaan pikamusiikkikulttuurin ja MTV:n aikakaudella. Pophistoriasta tuskin löytyy yhtään niin perfektionismin riivaamaa yhtyettä kuin Steely Dan.

**SOITIN
HUTTUNEN**

ROCK 'N' ROLLIA VUODESTA -65

Myy- Vaihtaa- Ostaa- Huoltaa

Kitarat • Rummut • Vahvistimet

Caloniuksenkatu 3, 00100 HELSINKI

Puh. (09) 447 685 tai (09) 499 196

Email: myynti@soitin-huttunen.com

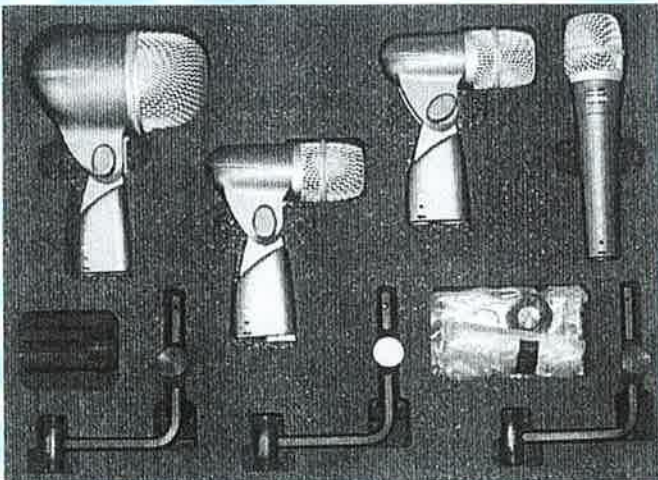
www.soitin-huttunen.com

Fax (09) 496 612

SHURE

IT'S YOUR SOUND™

**Maailman parhailla rumpumikeillä
helposti ja luotettavasti
parhaat soundit ammattilaisille**

MODERNI

Paketin myyntihinta on 8.490,- sis. alv:n 22%.

Rumpalinettosi on 5.680,- sis. alv:n 22%

ORIGINELLI

Laukun myyntihinta 4.990,- sis. alv:n 22%

Rumpalinettosi 4.150,- sis. alv:n 22%

Kysy kauppiaaltaasi!

Laukkuja on rajoitettu määrä.

Tarjous on voimassa niin

kauan kuin tavaraa riittää!

 studiotec

Kuusiniemi 2, 02710 Espoo • P. 09-5123 530 • Fax 09-5123 5355
www.studiotec • email: sales@studiotec.fi

 YAMAHA

drums
dw

Bosphorus

pro-mark

**EASTON
AHEAD**

**THE
GRETSCH**

The House

PRO
Center

Kaisaniemenkatu 7, Helsinki, puh. (09) 660

e Of Drums

Hand Hammered
The Most Musical

AAX
The Most Control

AA
The Most Energy

PRO Sonix
The Most Cut

B8 PRO
The Best Value

B8
The Best Start

F MUSIIKKI

473, fax (09) 6185 1262, www.f-music.com

TAMAN TEKNI HLM

 SONOR®

one world
one drum

**Parasta palvelua
parhaassa seurassa!**

ROLLING STORE MUSIC^o_y

BRAHENKATU 7, 20100 TURKU, PUH: (02) 233 1667

www.rollingstoremusic.com

Pearl®

AQUARIAN

SABIAN

VATER
PERCUSSION™
USA

TD-10 setti ja SPD-20

Käytä näitä! TD-10 Perkussio- ja rumpumodulissa on erinomaisia rumpusoundeja, PD-120/100 V-padeissa puolestaan luonnollinen soittotuntuma ja suuri lyöntipinta-ala. Päätä itse mitä tarvitset. Todella monipuolisen setin saat, kun lisäät mukaan SPD-20 Total Percussion Padin ja sen 700 rumpu- ja perkussiosoundia.

* Vasemmanpuoleista settiä ei ole yksittäisenä Roland-tuotteena. Se on yksi vaihtoehto monista.

Roland V-rummut. Vaativan soittajan valinta.

Yksikään toinen elektroninen setti ei välitä soittosi nyansseja yhtä hyvin kuin Roland V-rummut. Soundeista lähtien kaikki on aivan toisella tasolla. Tehokas V-editointi antaa mahdollisuuden muokata sointia ja V-padit oikeine kalvoineen tekevät soitosta juhlaa. V-padien herkkyys mahdollistaa soittamisen jopa sudeilla!

V-Drums

V-Custom Kit + MDS-8

Uusi, edullinen V-rumpusetti! Korkealuokkainen TD-8 moduli, jossa yli 1200 soundia sekä uudet PD-80 ja PD-80R V-padit. Roudattavuus ja pystytettävyyys ovat huippuluokkaa, kun lisäät mukaan MDS-8 standin.

Percussion Sound Module TD-8

- 1.024 rumpu- ja perkussiosoundia sekä 262 soitinta.
- Suurikokoinen taustavalaistu LCD helppotajuisine ikoneineen
- Kätevä sekvensseri, 700 valmista komppia ja taustaa.

* Bassaripedaali ei kuulu varustukseen

* Kaapelit on poistettu kuvasta, mutta ne kuuluvat settiin.

V-padit PD-80R/80

- Kompakti 8" V-padi, suunniteltu yhteistyössä Remo USA Inc:n kanssa
- Tuplatriggeripadi PD-80R virveliksi
- Yhden triggerin PD-80 toimeiksi

V-bassaripadi KD-80

- Tukeva, dynaaminen 8" bassaripadi
- Luonnollinen soittotuntuma

Lisätietoja saat:

Roland Scandinavia as, PL 109, 00201 Helsinki

Fax: 09-6820520

Sähköposti: info@roland.fi

www.roland.fi

Roland®

Vanhan soittimen huoltoa

Teksti ja kuvat: Juha Tanninen

Sain hankittua itselleni ”vanhat” Ocean blue pearl Ludarit vuodelta 1971. Vaikka setti ei täyttänyt-kään niitä ”oikeita vintage arvoja” vinoneliöisine 70-luvun logoineen, oli niissä kuitenkin se aito Ludarin soundi yhtä poikkeusta lukuun ottamatta, bassorumpua. Rummuston 22 tuumainen sydän vaikutti voimattomalta ja ”sairaalta”. Ääni ei syttynyt terävästi eikä rummusta liioin löytynyt muhkeaa alapäätä, bassoa. Mitä tehdä kun setti muuten täyttää kaikki odotukset.

Olin lukenut, että rumpua pystyy ehostamaan ja ”parantelemaan” niin, että se olisi ainakin helpompaa virittää ja sitä kautta parantamaan sointia. Mielessä pyörivät toisessa vaakakupissa soittimeen kajoamisen eettiset kysymykset ja toisessa sen käyttöarvo. Mitäpä käyttöä itselle olisi rummulla jonka henki ei puhuttele. Vai voisikohan joku muu olla siihen täysin tyytyväinen sellaiseenaan? Uskallanko antaa rummun vieraisiin käsiin sillä riskillä, ettei kunnostus onnistukaan ja lopputulos onkin huonompi.

Soitin Rumputohtori Alangolle ja keskustelimme aiheesta ja keskustelun pohjalta päädyin siihen lopputulokseen, ettei huonokuntoinen soitin kenenkään etua palvele, varsinkaan kun sen kunnolle olisi mahdollista tehdä jotain. Tilasin potilaalle ajan Kunikunda Musicista Hämeenlinnasta, soittinrakentaja Pekka Helaselta (josta enemmän tämän lehden sivuilla).

Rummusta irrotettiin kalvot ja sen kuntoa alettiin tutkailemaan. Reunat olivat rosoiset ja hieman eläneen näköiset. Rummun sisältä löytyi valmistuspäivämäärä vuodelta -71. Tasaisella alustalla tarkasteltaessa todettiin reunojen todellakin olevan hyvin epätasaiset. Reunojen ali olisi paikoittain voinut työntää vaikka viiden markan kolikoita, joten rummun reunat päätettiin tasoittaa ja ajaa uudet

Vanha ja uusittu reunaviiste.

reunaviisteet. Rummun koko oli melko reilusti täydet 22 tuumaa, joten kalvolle ei jäänyt reunoista kovin suurta ”istumavaraa”. Samalla Helanen siirsi reunaviisteen selkää hieman kesemmälle runkoa, jolla taattaisiin kalvolle parempi istuvuus.

Pekka Helanen tutkii ja kommentoi potilaan kuntoa.

Reunat ajetaan rumpuun alajyrsimellä, johon on saatavilla erilaisia teriä erilaisten reunojen aikaansaamiseksi. Terä säädettiin oikeaan asentoon ja aloitettiin reunojen leikkaus. Ensin ulkoreunat ja viimeiseksi sisäreunat. Tämän jälkeen runkoja hiottiin hiomapöytää vasten ja tarkistettiin tasaisuus. Ensimmäinen kerta ei vielä riittänyt, joten reunat ajettiin vielä toiseen kertaan ja hiottiin uudelleen pöytää vasten. Hiotulta pinnalta erottui nyt selvästi rummun eri puukerrokset ja lajit. Tässä

Rummun reunaviisteet ajetaan uusiksi alajyrsimellä. Taustalla taulu, jonka avulla porattavien reikien paikat rakenteilla olevan rummun runkoon saadaan mitoitettua millien tarkkuudella.

rummussa on käytetty ainakin kahta eri puulajia.

Seuraava työvaihe oli reunojen käsin hionta. Helanen sanoo hionsansa tomien ja virveleiden reunat

Reunojen hionta.

usealla eri hiomapaperilla tasaisen lopputuloksen saamiseksi. Etenkin virveleiden viisteet on syytä olla hyvin tasaiset, että kalvo istuisi ja virittyisi hyvin.

Viimeinen työvaihe oli hiottujen reunojen vahaus. Vahaukseen käytetään luonnonmateriaaleja, kuten osmocolorin kuultavaa puuvahaa tai pellavaöljyvernissaa. Vahan piti antaa imeytyä puuhun yksi vuorokausi ennen kalvon asettamista ja virittämistä.

Muista soittimien huolloista Helanen muistaa kertoa eräästä vanhasta kellastuneesta Gretsch setis-

Tarkistus tasaista alustaa vasten.

tä, joka hänelle oli tuotu puhdistettavaksi. Puhdistuksen ja kiillotuksen jäljiltä paljastui kaunis valkoinen helmiäispinta, jota omistaja ei ollut enää tunnistanut samaksi setiksi.

Muita huoltotoimenpiteitä rummuille voisi olla esim. ylimääräisten runkoihin ilmestyneiden reikien paikkaus, lakka- ja maalipintojen korjaus ja kiillotus, virvelin mattosyvennyksen trimmaus, vahvistusrunkaiden korjaus ja asennus sekä esim. tomien lyhennys. Jopa halkeamia voidaan korjata. Halkeamat monissa lämpimistä ja kosteista ilmastoista tuoduissa soittimissa, kuten monet kielisoittimet tai conga rummut, eivät ole harvinaisia. Taitavalta metallisepältä onnistuu tarvittaessa vääntyneiden vanteiden oikaisu ja uusien kierteiden poraus telineisiin. Soitin kannattaa huoltaa

ajoissa kuntoon, sillä monilla ikävillä sattumilla soittimille on aikaa myöten taipumus pahentua. Ainakin huoltotoimista kannattaa keskustella asiantuntijoiden, kuten rumputohtori Alanko tai Pekka Helanen, kanssa kun tarvetta ilmenee.

Niin, se bassari! Ei huono! Terävyyttä ja ”botnea” tuli lisää sen verran, että sillä kehtaa jo keikal-le lähteä.

**Teksti ja kuvat:
Juha Tanninen**

Viimeistelyhionta käsin ennen reunojen vahausta.

RUMPUTOHTORIN PALSTA

Kuinka korjata vanhaa (vintage) rumpua

British Rogers 60-luvun alusta. Väri harvinainen mutta ko-mea ”Mardi Gras”

Esimerkkinä 60-luvun alusta Englannissa lisenssillä valmistettu Rogers puuvirveli. Pohjois-Lontoossa Boosey & Hawks kasasi Ajax runkoihinsa Amerikasta tuodut Rogersin metalliosat ja näin syntyi British Rogers, joka rumpun sisällä lukee leimattuna MADE IN ENGLAND. Tässä (ks. kuva) Ajaxin rungossa on vahvikerenkaiden ansiosta noin parin sentin melko tasainen reunaviiste ja soundi sen mukainen pahvinen ”boxi”. Rumpuun ajettiin uudet terävämmät reunaviisteet ja soundi parani huomattavasti. Tällaista korjausta en osaa pitää kovin pahana kun rumpun ulkonäkökin säilyi samana, mutta saimme rumpun hyllystä pois soittokäyttöön. Uusien reikien tekeminen sen sijaan tuntuu suoraan lompakossa

rumpun arvon alenemisena. Tomit voi ripustaa rimseihin tai virvelitelineseen jos alkuperäinen ripustus on rikki tai kerta kaikkiaan liian heikko.

Bassorumpun tavallisimmat ongelmat ovat tom-tom teline ja jalat. Välttäisin viimeiseen asti ison reiän tekemistä bassarin päälle telineen putkea varten. Vippas-konstein saa bassariin jalkojen muhvit jo olemassa oleviin reikiin tai viimeisenä konstina irtojalat bassarin vanteeseen.

Juha Alanko

Puh. 040-548 3953

E-mail:

juha.alanko@kolumbus.fi

www.

kolumbus.fi/juha.alanko

Laukaan lyömäsoitinfestivaalit keräsi ennätysyleisön

**Kuva: Eero Ylinen
Teksti: Pentti Loukoila**

Järjestyksessään toiset Laukaan lyömäsoitinfestivaalit järjestettiin 18.–19.8.2000 Laukaan keskustassa kauniin sään suosissa tapahtumaa.

Kahden päivän aikana tehtiin uusi yleisöennätys. Tapahtumia seurasi arviolta yli 2200 katsojaa. Vuonna 1999 yleisöä oli n. 1500.

tuotantoa sekä Tansanialaisia lauluja. Heidän jälkeensä lavalla otti mittaa toisistaan rumpuduo Veli Pesonen & Jaakko Liimatainen.

Avajaiskonsertissa Laukaan kirkossa esiintyi Steel Pan Lovers, kapellimestarina Ari Viitanen. Musiikki oli kaunista kuultavaa ja Viitanen hoiti juontamisen ammattimiehen ottein, kertoen mm. Euroopan Mestaruuskilpailusta, jossa yhtye oli kolmas sekä steelpannusta, sen syntyhistoriasta, omasta orkesteristaan jne.

Seuraavat elokuussa 2001

Lauantaina astui areenalle nuoria ja vanhoja alansa taitajia Suomesta sekä ulkomailta. Rumpuduo Ukkonen & Riipinen avasi tapahtuman Lappi -aiheisella tilaus-teoksella. Arnold Chivalala Tansaniasta ja Topi Korhonen Suomesta olivat perustaneet duon Polepole ja esittivät Chivalalan omaa

Yamar Thiam Senegalista soitti tammaa eli puhuvaa rumpua ja lauloi. Pääesiintyjänä oli Steel Pan Lovers ja Ari Viitanen.

Lapsille esiintyi Taidekoulu Artmusin rumpumuskari Nuori Rytmimi & Olli Ranttila. Nuoret, tulevat muusikot hoitivat hommansa hienosti. Opettajan ja oppilaiden yhteistyö oli saumatonta.

Oululainen Risto Järvenpää ja Tallet Nallustaa esitti Järvenpään omaa tuotantoa. Lauantain tapahtumanjuontajana toimi Laukaan lyömäsoitinfestivaalit ry:n kunniajäsen Erkki Liikanen.

Kolmannet Laukaan lyömäsoitinfestivaalit järjestetään elokuussa 2001.

K Ä R R I

K Ä M Ä R Ä N T E N

Yksi neljästä ruususta

Teksti: Kalle Miettinen

Kuvat: Eero Kokko

Kari "Kämy" Kämäräinen (s.1966) on Neljän Ruusun tahtipuikkoja heilutteleva jäsen. Neljä Ruusua on tehnyt 9 levyä ja satoja keikkoja vuodesta -85 asti. Kymmenet hitit ja Kämy'n jäljittelemätön tyyli ja svengi on jättänyt lähtemättömän kädenjäljen suomalaiseseen popmusiikkiin.

Kämy on lyönyt rumpua pienestä pitäen määrätietoisen ja menestyksekkäästi. Rockin SM kisoissa 1983 neljäs tila Talouskukkaro bändin kanssa ja nyt hiljattain julkaistu Neljän Ruusun kokoelmalevy Popmuseo antavat raamit, joiden sisään mahtuu 17 vuotta muusikon elämää josta jokainen rumpalinalku haaveilee.

Suomessa Neljä Ruusua on vakiinnuttanut paikkansa rockbändien eliitissä. Kämy on ehdottomasti yksi suomen parhaista ja yksi parhaiten menestyneistä poprumpaleista.

Kämy muistelee...

Niin pitkään kun muistan mulla on "kädet käynyt". Mummo kertoi, että oltiin tosi pieniä kun veljeni kanssa hakattiin kattiloita kapustoilla ja sanoimme tulevamme rumpaleiksi. Vanha ala-asteen luokkakaveri kertoi että ensimmäiset muistikuvat sillä oli musta "et kuka ihme toi pieni kundi on joka koko ajan taputtelee pulpettiaan". Kysyttyään opettajalta se oli saanut vastauksen; "se on muusikon poika ja sillä on siihen lupa". Isoisäni Janne Kämäräinen oli aikoinaan soitellut sota-ajan tansseissa haitaria ja poljeskellut bassorumpua.

Huvittuneena olen jälkikäteen ihmetellyt että niin vain se musahomma menee geneeissä; isäni on haitaristi ja minä rumpali (hyvä kombinaatio isoisästä.)

Kun Hurriganesin Roadrunner ilmestyi niin ostin sen itselleni joululahjaksi. Olin silloin 7-8

-vuotias ja se vei jalat alta samantien. Kavereiden kanssa leikittiin koulussa ja pidettiin musatunnilla show. Rakennettiin pahvista rumpusetti ja kitarat ja musa tuli mankalta. Minä olin Remu ja vedettiin niin helvetisti biisejä luokan edessä. Olen sitä monesti miettinyt että ilman Roadrunneria ja Remua, en olisi ruvennut rumpuja soittamaan. Siitä alkoi rumpujen rui-naaminen, kunnes ollessani 13-vuotias mentiin isän kanssa musakauppaan ostamaan Yamahan

kana sitä meininkiä ihmetteli ja ihanno. Silloin tällöin käytiin katsomassa isän keikkoja ja jo aika varhaisessa vaiheessa alkoi tuntua siltä että tuota minäkin haluaisin tehdä. Kaiken kaikkiaan musahommat ovat saaneet alkunsa isäukosta.

Oletko itse soittanut samoilla lavoilla?

En ole samoilla lavoilla mutta tein nuorempana ravintolakeikkoja Aikamerkki nimisessä orkesterissa.

tiikerikuvioista settiä.. Siinä oli 20"BD 12" ja 14"tomit ja joku komppipelti. Siitä lähti Remu-komppi lattiatomiin hampaat irt vessä ja täysillä.

Muistan että meillä katseltiin lauantaicin Lauantaitansseja ja se oli aina viikon kohokohta. 70-luvulla ihmiset kävi paljon lavoilla kuuntelemaan bändejä ja nimenomaan tanssimusaa. Pienenä poi-

Tehtiin kuukauden kiinnityksiä ja tuurasin ensi alkuun soittomaikaani kun hän ei itse päässyt. Siitä lähti sana kiirimään ja tuli enemmänkin tarjouksia. Olisinkohan ollut 16-17 v. siihen aikaan. Silloin ei vielä omat bändikuviot olleet vauhdissa ja piti hakea soittokokemuksia muualta.

Parhaimpia muistoja on Tuupovaaran Virsuvaarasta missä ol-

tiin kuukauden kiinnityksellä. Se on sellainen pikkukylä jossa säestettiin Kari Tapiota, Dannya ja Armia, Tuulikki Elorantaa ja Eino Gröniä.

Sinulla on siis ollut rumpuopettaja?

Siihen aikaan rumpuopettajana Joensuun musiikkiopistossa oli unkarilaissyntyinen Laszlo Györfy. Laszlo oli enimmäkseen jazzpuolen opettaja ja painotti mulle jazz asioita. Jazzhommat ei kuitenkaan silloin vielä kiinnostaneet. Laszlo yritti neuvoa miten sudeilla soitetaan...

Käytiin me myös pop-juttuja ja soitettiin Funky Primeriä ja Stick Controlia. Olin vaan niin jääräpää ja halusin aina soittaa rockia. Lisäksi olin laiska.

Miten omat bändikuviot alkoivat?

Tapasin Ilin (Ilkka Alangon) ja Matti Suomelan ensi kertaa kun soitimme Joensuun musiikkiopiston sinfoniaorkesterissa. Ili soitti bändissä käyrätorvea. Pojat tulivat paussilla kysymään että haluaisivat kuulla kuinka soitan rumpusettiä. Mulla oli sellainen virttynyt jussipaita päällä ja ujona poikana posket punaisina vedin nuoruuden innolla kaikki jutut jotka osasin. Jätkähän olivat ihan innoissaan ja pyysivät bändiin. Ensimmäinen soittokokemus oli ihan hirveä kun jätkät eivät osanneet soittaa juuri ollenkaan. He olivat soittaneet ainoastaan klassista torvilla. Hommasta ei meinannut tulla yhtään mitään. Onneksi bändiin tuli basisti Jouni Ahlholm joka oli niin mukava että päätin jäädä ryhmään. Bändin nimeksi tuli Talouskukkaro. Sillä sitten soiteltiin kunnes löydettiin Lade ja Kode jotka soittivat silloin Karjala Tännään nimisessä bändissä. Käytiin kuuntelemissa niiden treenejä ja

ajateltiin, "Voi v... nämähän, soit-
taa paljon paremmin". Kodesta
liikkui kaupungilla huhujakin, et-
tä jätkä osaa soittaa. Kerran sitten
oltiin Ilillä kahvilla ja nähtiin ik-
kunasta Kode joka vihelteli men-
nessään. Ili juoksi perään ja pyy-
si sitä bändiin. Kode sitten nappasi
basistiksi Laden ja siinä sitä oli-
ttiin. Sitten kun Matti jäi kelkasta
pois niin vaihdettiin nimeksi Nel-
jä ruusua.

Kahdeksankymmentä-luvun
uudenaallon bändit Eput, Hassi-
sen kone, Juice ja Pelle vaikuttivat
meihin todella paljon. Vedettiin
aluksi niitten biisejä. Hassisen kone-
neen rumpali Kinnusen Hate oli
mun suurin idoli. Yritin tunkea
biisit täyteen sellaisia hienoja fil-
lejä niin kun Hatella oli tapana
soitella. Lopputulos oli se etteivät
biisit pysyneet läjässä. Jossain
vaiheessa jätkä kielsivät fillailut
kokonaan.

Teittekö paljon keikkoja tuohon aikaan?

Taloustukkaron aikaan soiteltiin
ensin kouluilla ja nuorisotaloilla.

Oltiin rockin SM-kisoissa ja teh-
tiin Joensuussa keikkoja. Sitten
kun Neljä Ruusua syntyi niin
päästiin pikkuhiljaa kakkosbän-
diksi lavoille ja sitten myöhem-
min joillekin festareille. Aina tie-
dettiin Neljän Ruusun kanssa että
olla todella hyviä ja läheteltiin
demoja joka paikkaan aina kun jo-
tain tehtiin. Saatettiin lähettää jo-
pa suoraan keikkajärjestäjille.
Kyllä niitä keikkoja sitten tulikin.

Aika harvalla muusikolla on sellaista bändiä joka olisi pysy- nyt kasassa niin pitkään ja teh- nyt yhtä monta levyä.

Ekasta levystä ei pitänyt tulla le-
vyä ollenkaan vaan demo. Mutta
kun asiat lähti rullaamaan niin ne
lähti niin nopeasti ettei kunnolla
pysytty mukana. Kahta ensim-
mäistä levyä ei pysty punastele-
matta kuuntelemaan, ne tehtiin
nuorina ja vauhdilla. Oikeastaan
kolmas levy ja siitä eteenpäin on
vasta kunnan levyjä joihin on
käytetty aikaa ja vaivaa. Jälkeen-
päin kun kuuntelee niin huomaa
mitä musaa on tullut milloinkin

eniten kuunneltua, vaikutteet kuu-
lee aina musasta. Yhdessä vai-
heessa multa oli fillailu kielletty
kokonaan, korkeintaan yks tai
kaks filliä per biisi. Se oli alkuun
katkera paikka kun olis tehnyt
mieli tunkea joka väliin jotakin.
Ennen pidättäydyin tutussa ja tur-
vallisessa, soitin keikat aina sa-
malla tavalla ilta illan jälkeen ja
siitä tulikin sitten tavallaan sen
ajan staili. Viime aikoina ollaan
taas menty vapautuneempaan
sfääriin, vaikka soitetaankin pal-
jon koneitten kanssa. Keikoilla
juuri fillipaikat on sellaisia paik-
koja joissa pääsee kokeilemaan
kaikkea uutta ja varioimaan asioi-
ta. Se myös pitää homman mie-
lenkiintoisena eikä setti ole joka
ilta samanlainen.

Onko keikat muuttuneet vuo- sien saatossa?

Alussa kun otettiin koneet mu-
kaan niin sitä soitti aika varpaisi-
laan. Ei ollut aikaa treenata niiden
kanssa vaan mentiin suoraan kei-
koille. Varsinkin hidastempoiset
biisit oli alkuun vaikeita. Mulla oli

koko ajan "kone level", eikä juuri
minkäänlaista nyanssia soitossa.
Nykyään ollaan tultu klikin kans-
sa tutuiksi. Paras meininki syntyy
siitä ettei klikkiä juuri kuuntele.
Se vaan on siellä olemassa ja on
biisin tukena. Toisinaan jos tarvit-
see saada nopeisiin biisiin vähän
ekstra meininkiä, niin nouse hait-
sulla vähän klikin päälle ja kulje-
tan biisiä eteenpäin ja kun taas hi-
taissa biiseissä voi ottaa pienen ta-
kakenon. Juuri nyanssit ja eri vi-
vahteet tuovat musiikkiin enem-
män piirteitä.

Aikaisemmin mulla jylläsi kei-
koilla hirvittävä talvisota. Oli ne
vanhan ajan kaappimonitorit ja
kaikki instrumentit tuli hirveen lu-
jaa. Sitten kun tuli korvamonitorit
niin homma muuttui paljon miel-
lyttävämmäksi. Rakennan kuunte-
lun yleensä siten että ensin tulee
koneet, klikit ja "rumpulooptit".
Sitten laitan laulua ja jonkin ver-
ran bassoa sekä kitaraa. Rumpuja
en laita yleensä ollenkaan koska
ne kuuluu läpi.

Me oltiin ensimmäinen rock-
bändi Suomessa joka otti koneet

TERVETULO A KOLAAMAAN!

PARASTA LAATUA
SINULLE, JOKA
ARVOSTAT SOIVAA
RUMPUA!

NOBLE & COOLEY
Premier Signia &
Premier Genista

VIRVELIRUMMUT

Premier • Legend • Sonor • DW
NOBLE & COOLEY

TELINEET & TARVIKKEET

Premier • DW • Gibraltar

KAPULAT & SUTIT

B-Stick • Regal Tip • Pro Mark

TULE SOITTAMAAN HYVIÄ RUMPUJA!

Backline Oy

**RUMPUKAUPPA
MEILLE
RUMPALEILLE!**

Toivonientie 8 OULU
Puh. 08-372 729

UUTTA!
Email: backline@backline.fi
Internet: www.backline.fi

Discografiaa

Neljä Ruusua 1987

Kasvukipuja 1987

Hyvää päivää 1989

Hyvää yötä Bangkok 1990

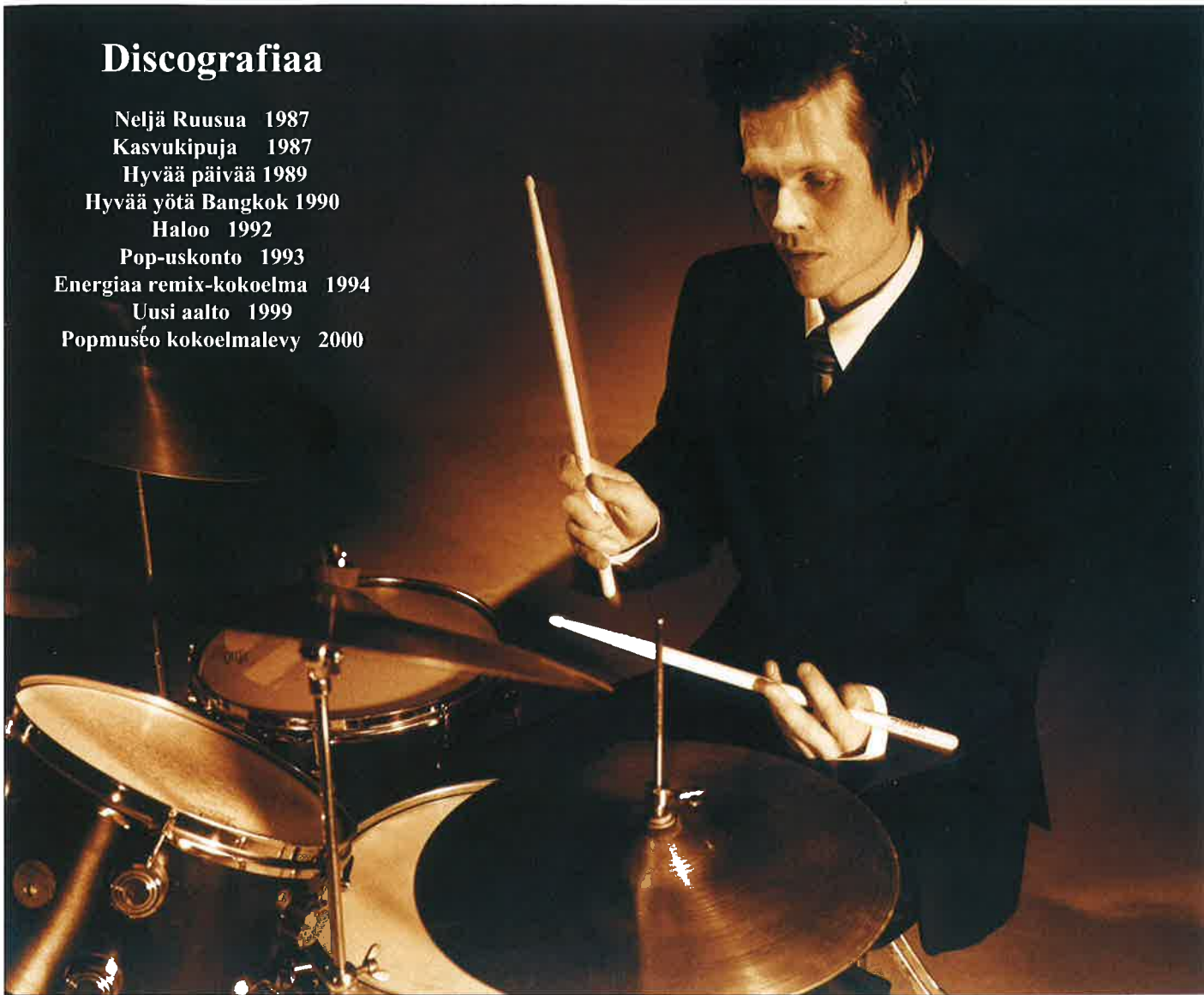
Haloo 1992

Pop-uskonto 1993

Energiaa remix-kokoelma 1994

Uusi aalto 1999

Popmuéso kokoelmalevy 2000

kunnolla käyttöön ja sitä kuulikin aluksi ihmisiltä että viekää ne vehkeet kaniin. Nykyäänhän melkein kaikki käyttää jotain pulputinta. Me alettiin koneellistua niihin aikoihin kun brittibändi nimeltä EMF oli aikamoisessa suosiossa, niillä oli iso hitti nimeltä Unbeleavable ja ne käytti koneita. Me kyseltiin ihmisiltä että miten ne toimii keikoilla ja joku osasi kertoa että rumpalille tulee klikki ja koneet monitoreista. Me ruvettiin kokeilemaan samaa systeemiä ja se toimi.

Millaisella rumpusetillä soitat?

Matkan varrella on tullut soiteltua vähän kaikenlaisilla rumpusetillä. Alkuun oli Yamahan tiikerikuvioinen setti. Sitten oli 70-luvun Ludwigin setti jota käytin pitkään keikoilla. Sitten tuli Yamahan Rocktour setti koska diggailin siihen aikaan Princeä. Sheila E oli minun suurin idolini ja soitti kel-

taisella setillä, mun oli pakko saada keltaiset rummut. Sen jälkeen tuli DW:n setti, jolla soitin ehkä nelisen vuotta. Se oli liian hyvä tai hifi setti mulle. Mieli muuttuu matkan varrella soundien suhteen. Rupesin miettimään että millä saisi setin kuulostamaan erilaiselta eri biiseihin. Miksaajathan tekevät yhden hyvän perussoundin ja se on sitten siinä loppu illan.

Nykyinen setti muodostuu kolmesta virvelistä. Siinä on tomien paikalla 10' ja 12'tuumaiset Premierin piccolovirvelit ja toinen hihat oikealla puolella. Se on toimintuodella hyvin. Sitten mulla on Ruusujen akustista settiä varten oma pieni erikoissetti, 14'tomista tehty bassari, 10'virveli, 10'hihat ja 14'tuumainen komppipelti. Soitan sitä vähän eri tavalla esim. Bassarin kylkeen tai kanteihin, mistä vaan saan erilaisen soundin.

Onko sinulla ollut aikaa harjoit-

tella?

Mulla on aina ollut treenikipinä. Treenattua on tullut enemmän ja vähemmän, oikeastaan nykyään enemmän. Ne vuodet kun tehtiin 4R:ää tuli treenattua todella paljon, Silloin kun treenaa ja on hyvässä soittokunnossa niin pääsee paljon helpommalla keikoilla. Pystyy keskittymään oleelliseen ja antamaan kaikkensa, eikä tarvitse skarpata liikaa, vaan jutut tulee luontevasti itsestään.

Välillä olen harrastanut urheilua että pysyisin hyvässä kunnossa. Tekniikasta sen verran että hyvä jos sitä on, mutta se ei ole pääasia.

Vanhemmiten on tullut selväksi että tunnelma on kaikkein tärkein ja se minkä fiiliksen saa aikaan. Eri biiseissä on tietty tunnelma ja sen tunnelman vangitseminen ja ilmoille tuominen on tärkeintä. Pitäisi pystyä hakemaan sellainen groove mikä on biisille

paras mahdollinen ja soittaa biisin ehdoilla.

Rumpaleita joita olen matkan varrella diggailut: Remu, Harri Kinnunen, Affe Forsman, Ippe Kätkä, Heikki Tikka, Marko Kainulainen, Marko Timonen, Sheila E, Cindy Blackman, Buddy Rich, Ringo Starr, Charlie Watts, Art Blakey, Larry Jr. Mullen.

Bändejä: Hurriganes, Hassisen kone, Popeda, Sielun Veljet, Eppu Normaali, Tehosekoitin, U2, Depeche Mode, Prince, Madonna, Michael Jackson, Blur, Aerosmith, Beatles, Rolling Stones, David Bowie, Faith no More, Beastie Boys, Suede, Pearl Jam, Radiohead, Soundgarden, Skunk Anansie, Massive Attack, Thelonicious Monk, Terence Trent D'arby, Björk.

Tsekkaa Neljän Ruusun internet sivut, www.neljaruusua.com, joista löytyy äänifaileja ja muuta sälää.

ROLAND HANDSONIC

SAMULI KOSMISEN KÄSISSÄ

Aleksi Salokannel

"Hei sä nuori, sä oot tullut tänne tänään ehkä vähän epävarmana... mä haluan antaa sulle mahdollisuuden tutustua Rolandin Handsonic-padiin!"

Markettien makkaranmaistattajat vapisemaan saava groove-show räjähtää käyntiin kokki Kosmisen hyökätessä paljain käsin hopeanhoitoisen rumpupadin kimppuun. Synteettisesti jauhavien bassokuvioiden päälle ripotellaan autenttisia etnoperkussioita, ja koko annos kuullotetaan monipuolisilla efekteillä. Onko kaikki tämä todella lähtöisin tuosta yhdestä ainoasta hellanlevystä?

Todellisuudessa vietetään tihkusateista syyspäivää, yleisönä pelkkä haastattelija. Karnevaalitunnelma virittyy silti tilanteeseen, kun Viidakkorummun lukijoille varmastikin tuttu Samuli Kosminen parodisine juontoineen antaa näytteen Rolandin uutuustuotteen ulottuvuuksista, Handsonic on Rolandin varta vasten perkussionisteille suunniteltu laite, joka suurta sähkölieden levyä muistuttavan lyömäalustansa lisäksi sisältää niin äänipankin, multieffektiprosessorin kuin sekvensserinkin.

"Mulla on nyt ollut tämä jotain kolmisen viikkoa, olen käynyt läpi perusjutut ja tiedän, mitä kaikkea tällä voi tehdä, mutta en ole ehtinyt millään kokeilla kaikkea, koska mahdollisuudet on niin laajat", Samuli kertoo. "Tässä on semmoisia juttuja, mitä ei ihan lähiaikoina keksitä lisää", hän jatkaa, "mutta toisaalta ei mitään hämähäköä, mikä karkottaisi jengiiä. Mä sain heti laatikosta esiin otetuani tästä hyvät soundit, ja päivää myöhemmin käytin tätä jo ekaa kertaa studiosessiossa. Jos ihmiset ei ole epäluuloisia tätä kohtaan, niin mä olen varma, että tästä tulee parissakymmenessä vuodessa samanlainen klassikko kuin mitä vaikka joku Rolandin 808 on nyt."

PADIT

"Vaikka unohtaisi hetkeksi kaikki efektit ja muut ominaisuudet, niin pelkästään jo midi-kontrollerina Handsonic on aikamoinen. Tähän on Korgin Wavedrumin ohella ainoa nimenomaan käsin soitettavaksi suunniteltu padi. Eikä manuaalissa suoranaisesti kielletä palikoillakaan soittamasta, mutta varmaan se voi lyhentää triggerien ikää", Samuli miettii. "Mutta olen mä tätä soittanut esimerkiksi nujilla, nehän on pehmeideltään lähellä sormia."

Handsonicin pyöreän lyömäalueen muodostavat viisitoista erikokoista padia, joista jokaisen kosketusherkkyyttä ja muita arvoja voi säätää yksitellen. Padit on ryhmitelty tiiviisti yhteen, eivätkä pienimmät niistä ole paljon postimerkkiä suurempia, mutta silti ne on onnistuttu eristämään toisistaan poikkeuksellisen hyvin. "Pienuudestaan huolimatta padit ottaa älyttömän täsmällisesti, voi lasauttaa ihan koko kädelläkin, niin että voisi osua vaikka kolmeen, mutta jos paine on enimmäkseen keskeisimmän kohdalla, niin vain se triggaa", Samuli vakuuttaa osoittaen saman tien väitteensä todeksi esimerkkilämäisyyllä ja nauraa sitten päälle: "Itse asiassa sen saman kommentin syö se, että nää on niin herkkiä, että riittää, kun vähän vain koskee, niin pienimmätkin padit ottaa myös laidoiltaan herkästi."

Isoissa padeissa on vielä sisällä eri alueita, jolloin vaikkapa virveliä soittaessa keskemmältä saa perussoundin ja reunasta tukevaman kantilyönnin. Lisäksi isot padit tunnistavat pitch bendin eli sävelkorkeuden muuttamisen kädellä painamalla sekä käsin demppaamisen – ja osaavat myös viestittää näistä midin välityksellä tarvittaessa ulkopuolisellekin äänilähteelle, kuten samplerille. Perinteisten käsiperkussiotekniikoiden tehokas käyttö on siis mahdollista.

Viidentoista peruspadin lisäksi Handsonicin laidoilla on kaksi ribbon-kontrolleria, nauhamaista liukua, jotka soveltuvat muiden käyttötarkoitustensa ohella myös triggamiseen. Ehdottomasti käytävimmät triggaukset saa aikaan ohjauspaneelin yläosaan sijoitetulla D-beam -kontrollerilla, jonka lähettämä näkymätön infrapunasäde reagoi käden huitaisuihin. "Soiton sekaan saa näin utjutettua omatekoisia kung fu -koreografioita – eihän mikään sitä paitsi estä luovimpia ja notkeimpia perkussionisteja vaihtamasta ilmaa harovia käsiliiikkeitä vaikka hypypotkuihin. Tämän kontrollerikolmikron myötä yhtä aikaa trigattavien soundien määrä siis lisääntyy kahdeksantoista, ja siitäkin sitä voi kasvattaa vielä enintään kolmella, käyttämällä takaa löytyviä kahta triggerisisääntuloa, joista toinen on stereoliiäntäntä padeille ja toinen hi-hat -kontrollerille."

ÄÄNET JA EFEKTIT

Mitä kaikkea padeista sitten voi saada kuuluville? Handsonic pitää sisällään yli kuusisataa erilaista soundia, jaoteltuna ryhmittäin aina intialaisista ja afrikkalaisista lyömäsoittimista perinteisten rumpusetien kautta elektro-klassikoiden mallinnuksiin. Tarjonta laajenee lyömäsoitinmaailman ulkopuolelle valikoimalla kitaroita, bassoja, koskettimia, torvia sekä kaikenlaista muuta, millä alussa kuvatus kaltaisen jazz-odysseian

polkaisee vaivattomasti liikkeelle. "Jo pelkästään perusperkkajutut, congat, bongot, djembe, udu, on tehty niin hyvin, että ilman vuosien tekniikkaharjoittelua on mahdollista saada hyvä soundi", Samuli sanoo. "Tietenkin soitossa on kyse taimista ja tyyliäjästäkin, mutta suoranaisia hutisoudeja ei tule ja sehän tästä tekee houkuttelevan muillekin kuin lyömäsoittajille", hän arvioi.

Hyvän soundin ei välttämättä kuitenkaan tarvitse tarkoittaa tylsällä tavalla virheetöntä ja muutumatonta. "Hämmästytti, kun otti aluksi jonkun ihan perussoundin käsittelyyn ja ihan vain sen puhtaankin soundin käsittelymahdollisuudet on tosi laajat... sitä voi filteröidä reaaliaikaisesti, säätää äänenväriä ja sweepiä..." Puhuttakaan sitten efektoinnista.

Soundimaailmaa voi jalostaa haluamaansa suuntaan sisäisellä multieffektillä, josta löytyy 28 eri efektiä säröistä kaikuihin, kompressoreista flangereihin, kaikki useilla säädettävillä parametreilla. Kaiken tämän rinnalla vaikuttaa erillinen reverb/delay-prosessori, jonka voi vielä yhdistää multieffektin hengentuotteisiin.

Samuli käyttää erityisesti kompressointia, jolla sinänsä luonnollisen kuuloiisiin, mutta joihinkin tarkoituksiin kenties liiankin täydellisiin conga- ja rumpusetisoudeihin saa mukavasti rosoista elämän makua. Tätäkin tyyliin äänimaisemiin kaipaaville sopivia lo-fi -tyylisiä efektejä löytyy useita. Efektien helpot säätömahdollisuudet taas takaavat, että soiton rikastaminen käy näppärästi. Parametrejä voi muunnella lennossa kesken soiton kolmella laitteen etupaneeliin sijoitetulla potikalla sekä ribbon-kontroleilla.

SEKVENSSERI

Handsonicissa on myös neliraitainen sekvensseri, jossa on val-

miiksi ohjelmoituna 99 patternia sekä saman verran tilaa omille luomuksille. ”Valmiista patterneista todellakin kuulee, että ohjelmoimassa on olleet sellaiset ihmiset, jotka tietää mistä on kyse”, Samuli sanoo käynnistäessään sambaloopin taustalle pyörimään. ”Yleensähan preset patternit on maineeltaan sellaisia, että toivoo aina, että voi kun ne olisi tyhjiä ne paikat, että voisi itse ohjelmoida jotain hyvää tilalle”, hän virnuilee, mutta uskoo Rolandin presetkompeista olevan hyötyä paitsi harjoittelun tukena, myös keikoilla.

Sekvensserin erikoisuutena on sen ohjaamismahdollisuus padeilta käsin. Padeilla sekvenssejä voi käynnistää ja lopettaa, mutta myös soittaa eteenpäin haluamissaan jaksoissa, vaikka vain nuotti kerrallaan. Ne voi säätää myös haultaessa jatkumaan samasta kohdasta tai siirtymään takaisin alkuun. Sekvenssien pyöriessä voi taas padeilla siirtyä soittamaan haluamaansa settiä.

Sekvensserin myötä soittajan ulottuvilla on sitä paitsi kätevä click-raita. ”Clickin voi säätää moodeihin $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{12}$, $\frac{1}{16}$, $\frac{3}{2}$ Son clave, $\frac{2}{3}$ Son clave, $\frac{3}{2}$ Rumba Clave, $\frac{2}{3}$ rumba clave tai $\frac{6}{8}$ clave”, Samuli luettelee. Hän korostaa, että koska soittaja voi valita itse soundin ja sen voi myös efektoida, saa clickin luontevasti osaksi musiikkia mekaanisen naputuksen sijaan.

KÄMPÄLLÄ JA KEIKOILLA

Kaiken tähän mennessä mainitun lisäksi Handsonicista löytyy lukuisia kiinnostavia yksityiskohtia, kuten roll-kytkin, jota käyttämällä kone tuottaa jatkuvaa press rollia – keino, jota Samuli käyttää ovelana tehokeinona soitossaan ja josta hän vitsailee olevan sopi-

vaan tempoon säädettyä hyötyä silloin, kun komppikäsi väsy – sekä audiosisääntulo, jonka kautta voi saada soimaan ylimääräisen oman äänilähteen, Samulin esimerkissä minidiscin, jolta kajahtelevaa jazz-standardia hän säestää padeilla.

Kuulokeliitäntä soittimessa tietenkin myös on, mikä yhdessä sen tosiseikan kanssa, että soittaminen sujuu todella vaimeasti – varsinkin päätarkoituksessaan, käsin soitettaessa, häiritsevää kopinaa ei padeista kuulu käytännössä lainkaan – tekee Handsonicista todella houkuttavan harjoitusvastustajan kaikkein paperiseinäsimpiinkin asuntoihin vaikka keskellä yötä.

Entä sitten tositilanteessa? Samuli aikoo nyt Handsoniciin tutustuttuaan käyttää sitä tiiviisti tu-

levissa projekteissa. Laite sai lavakasteensa keikalla Janne Haavisto & His Farangs -yhtyeen kanssa. Kovalla kokoonpanolla Haavisto (Rolandin Octapad ja Dr. Sample, Moog, kitara), Samuli (Handsonic ja Akai MPC-2000XL), Pekka Gröhn (koskettimet) ja Miikka Paatelainen (kitara, basso, bassojalkio) soittava, puolisen vuotta vanha bändi liitelee omalaatuisissa maisemissa agenttimusiikista dub-kelluntaan. Keikkoja on loppuvuodesta tiedossa ainakin Helsingissä: 17.12. Saunabarissa ja 22.12. Juttutuvan Rytmihäiriö-klubilla.

Kenties erikoisin lähiaikojen Handsonic-hankkeista on hanuristi Kimmo Pohjosen Tapiola Sinfonietalle laatima Kalmukisinfonia, jolla on kolme esitystä Helsingin Savoy-teatterissa 10.–

12.11. Siinä Samuli yhdessä pitkäaikaisen soittokaverinsa Mamban kanssa pyrkii luomaan täysin uudenlaisia perkussiomaailmoja: Handsonicin lisäksi käytössä on kaikkea mahdollista alkaen löytöromuista aina nakkilalaisen lyömäsoitinrakentaja Olli Penttilän konjakkitynnyreistä tekemiin, nahkakalvoisiin jättirumpuihin, joista suurin jyrisee suomalaisshamanistisesti 115 cm:n halkaisijalla.

Handsonic tulee saamaan sijaa myös Samulille erityisen läheisessä, avantgarde-hip hoppia kehittävässä Pölyssä sekä biittiprojekteissa Dubious Sound System sekä Fat Beat Sound System. Pöly ja Dubious ovat aikeissa ryhtyä äänityksiin, joten Handsonicin studiokunnostakin kuullaan piakkoin näytteitä.

DRUMMERS' ASSOCIATION OF FINLAND VIIDAKKORUMPU

Suomen rumpaleiden ja lyömäsoittajien äänenkannattaja

Julkaisija

Drummers' Association of Finland ry

PL 827 00101 Helsinki

www.dafry.net

Pankkiyhteys
PSP 800018-2096850
Päätoimittaja
Juha Tanninen
Puh. 0400-936 466
Puheenjohtaja
Aarno Himberg
Puh. 09-436 1362

Ilmoitukset
Manu Teittinen
Puh. 09-874 9991
9. vuosikerta
Kirjapaino
Kirjapaino Miktor
Helsinki
ISSN 1236-3170

HOW HARD DO YOU ROCK?

David Silveria of KORN found that only Vater's NIGHTSTICK could meet his challenges. Just like David's playing, the NIGHTSTICK is big, strong, heavy and consistent.

You rock. We roll.

David Silveria
KORN

Kyllä kiitos.

Haluan että postitatte
minulle uuden
Vater-esitteen!

Nimi: .....
Osoite: .....
Postinumero ja toimipaikka: .....
E-mail: .....

Lähetä kuponki osoitteeseen:

Englund Music, Robert Huberin tie 2, 01510 VANTAA

AMMATTIRUMPALINA ARMEIJASSA

Teksti: Arska Himberg Kuvat: SA kuvat

Moni on kauniina kesäpäivänä havahtunut Helsingin Kauppatorin liepeillä rumpujen pärinä. Kyseessä on useimmiten ollut kello 12:n vartioparaati, joka tyylikkyydellään saa monen "sivarin" seuraamaan kiinnostuneena armeijan soittajien täsmällisiä suorituksia. Päätin penkoa touhua hieman syvemmältä, ja tässä hieman tietoa yhdestä tavasta elää rumpujen soitolla.

Kaartin Soittokunta sijaitsee ja harjoittelee Helsingin Mechelininkadulla. Enimmillään soittajia on yht'aikaisesti isossa orkesterissa 42, mutta normaalisti soittajat on jaettu kahteen eri ryhmään, joilla pienimuotoisempia esiintymisiä pyöritetään (esim. kvintettejä ja seitsikkoja). Toki kokoonpanot on "räätälöitävissä" keikan mukaan. Esiintymisiä tuleekin n. 300–350 vuodessa per soittaja. Soittokunnan lyöjähän keikkailevat mm. kaikissa valtiollisissa edustustilaisuuksissa, oli kyse sitten Ghanan hallitsijan (muistaakseni Köpregleva Babezegulo jr.) valtiovierailusta tai Itsenäisyyspäivän juhlista presidentin linnassa.

Vänrikki Tomas "Tumppi" Rönholm on tavallaan kaikkien Puolustusvoimien rumpaleiden kouluttaja, joka joutuu välillä reisaamaan myös muihin Suomen varuskuntiin opettamaan rumpaleille mm. setin soittoa. Soittokuntiahan on Helsingin lisäksi 12 muussa kaupungissa, joista Kaartin jälkeen tunnetuin lienee Hamina Lahteen muuttanut varusmiessoittokunta ja soittokoulu.

Kaartissa on varsinaisia lyömäsoittajia neljä, mutta usein muista soittimista "lainataan" esim. symbaalien tai bassorummun soittaja. Tärkeimmät vaatimukset painottuvat lyöjillä marssirummun (=virveli) ja setin soittoon, mutta kaikkien tulisi osata hyvin myöskin malletit (ksylofoni, marimba, kellopeli jne.). Suvereeni nuotin-

lukutaito on myöskin edellytys soittokunnassa pärjäämiseen. Ilman sitä on turha haaveilla sotilasmuusikon urasta.

Kaartin Soittokuntaan ei tavalisia varusmiessoittajia voida ottaa kuin aniharvoin siitä yksinkertaisesta syystä, ettei taso riitä. Soittajat ovatkin pääosin vakinaista henkilökuntaa. Tasa-arvosta kiinnostuneille kerrottakoon, että joukossa on myös kaksi naista, klarinetisti ja oboisti.

Päiväohjelmassa on paljon aikaa omakohtaiseen harjoitteluun. Toki se on jokaisen oma asia kuinka tuon ajan käyttää, mutta soittajien taso on niin korkea ja

motivaatio kunnossa, että aina löytyy treenattavaa. Kuviomarsseissa riittää myös aina hiomista, ja uusia projekteja tulee ja menee eri maiden kansallishymneistä Syksyn Sävelen loppukilpailuun. Keikkakertomuksia kuunnellakseni voin vakuuttaa tilaisuuksien vaihtelevan laidasta laitaan...

Kuviomarssi (=show) lienee näyttävien ja yleisöönmenevien ohjelmanumero. Tällöin soittajia on kaikkiaan 6x6 eli 36. Eri käännöksin ja ryhmityksin saadaan näyttävyyttä ja vaihtelua muodostelmaan. Oma lukunsa ovat tietenkin lyöjien kapulakikkailut ja -pyöritykset, joita minäkin muis-

tan nuorena poikana siellä Kauppatorin liepeillä ihailleeni...

Soittokuntaan haluava kertoo normaaleissa kutsunnoissa toiveensa päästä soitto-oppilaaksi, josta seuraa pääsykokeet Lahdessa (2 kertaa vuodessa). Jos taidot riittävät, alkaa vähintään vajaan vuoden mittainen treeniputki. Muussa tapauksessa passitetaan normaaliin asepalvelukseen. Hyväksymisprosentti on kuitenkin yllättävänkin korkea: mm. vuonna -99 pääsi n. 40 hakijasta 12 sisään.

Mielenkiintoinen tieto oli se, että Soittokunnan kaverit käyvät jonkin verran myös ulkomaankeikoilla. Sotilasmusiikkitapahtumia ja -festivaaleja (vrt. Hamina Tattoo) järjestetään ympäri Eurooppaa, ja Tumppi onkin tätä kirjoittaessa juuri lähdössä 10 päivän Berliiniin reissulle. Gute Reise!

Ja sitten loppuun oikea pommi: kaartin soittokunnan rumpuryhmän uusi show nähtävissä daf:n kirpputorilla 19.11.2000 klo 12 & 13. Väliaikana soittajat vastaavat kysymyksiin ja neuvovat soittoon liittyvissä asioissa!

Vapaa pääsy!
Tervetuloa!

SUOMALAISTEN HUIPPURUMPALEIDEN

LEVYTYKSIÄ

Yksi Suomen rumpujensoiton ansioituneimmista lähettiläistä, Jukkis Uotila, on tehnyt uuden levytyksen "Hunters and Gatherers". Ei ole aivan jokapäiväistä, että suomalainen rumpali julkaisee äänitteen omalla nimellään, sooloprojektina.

Julkaisu ilmestyy levykauppoihin näinä päivinä ja on taatusti kuuntelemisen arvoinen. Levyllä soittavat Jukkiksen lisäksi David Liebman (sax), Anders Jormin (b) ja Jarmo Savolainen (p).

Uotilan aiemmista omista sooloprojekteista mainittakoon seuraavat: Introspection (Polydor), Avenida (stunt), Jukkis Uotila Band Live (stunt) sekä yhdessä Jerry Bergonzin kanssa julkaistu Fast Company (Blue Jackel). Levyillä soittavat mm. sellaiset legendat kuin Jeff Andrews, Bob Berg, Randy Brecker, Bob Mintzer, John Scofield ja Mike

Stern.

Älkääkä unohtako muidenkaan suomalaisten huippurumpaleiden omien sooloprojektien taltiointeja; Mikko Hassisen, Markus Ketolan, Klaus Suonsaaren jne... Lisätietoja allekirjoittaneelta.

Arska Himberg

Kauppoihin on tullut toinenkin merkittävän suomalaisen rumpalin nimellä ilmestynyt levy. Janne Haavisto on tullut tunnetuksi energisenä rumpalina mm. J Karjalaisen ja Laika and the Cosmonautsien riveistä. Haaviston ura ei kuitenkaan ole jäänyt vain setin takana istuskeluun vaan hän toimintu myös monien suomalaisten nimiartistien tuottajana, kuten J. Karjalaisen Villejä Lupiineja, Ismo Alangon Sisäinen Solarium, J-P:s Organ Trio, Värttinä, Niko Ahvosen Eläköön Vapaus, Laika and the Cosmonauts, HBTB ja lukuisia muita.

Nyt Janne on tehnyt ensimmäisen levyllisen musiikkia, minkä hän on itse säveltänyt, sovittanut ja tuottanut. Voidaan siis puhua todellisesta soololevystä, sillä hän on lisäksi soittanut itse kaikki instrumentitkin. Levyn nimi on *Welcome Tourist, We Take Your*

Dolar.

Levy sisältää hyvin omintakeista musiikkia ja äänimaailmaa. Levyn sisältöä ei pystynyt sanallisesti kuvailemaan Janne itse eikä Samuli Kosminenkaan. Lähin määritelmä oli luokkaa: elokuva /soundtrack. Jannen projekti keikailee ympäri maata. Bändissä soittavat Janne Haavisto, Samuli Kosminen, Pekka Gröhn ja Miikka Paatelainen. Käykäähän kuikimassa.

Juha Tanninen

www.musaporssi.fi

Musa Pörssi
Puistokatu 5, 40100 Jyväskylä 014-415 4500

Uutta ideaa vanhoihin harjoituksiin

Tässä muutama idea kehittää vanhoja, mutta edelleen ihan hyviä harjoituksia ”loppuun soitetusta” rumpukoulusta. Kirja saattaa olla jo soitettu läpi, mutta sehän ei suinkaan tarkoita sitä että asiat olisi vielä omaksuttu tai ettei armaalle aapiselle vielä löytyisi uutta käyttöä muutenkin kuin saunapuiden sytykkeenä. Esimerkkinä hyvästä, monipuolisesta ja käyttökelpoisesta kirjasta käy vaikka Leevi Leppäsen Rokkaavat Rummut.

Harjoituksen esimerkkinä on Leevin kirjasta; Rock 1, harjoitus 1. (esim. 1)

Harjoitukseen saadaan aivan uutta potkua esimerkiksi muuttamalla hi-hat patternia. Seuraavassa muutamia esimerkkejä. Harjoituksissa 4 ja 5 pienet ”o” merkit

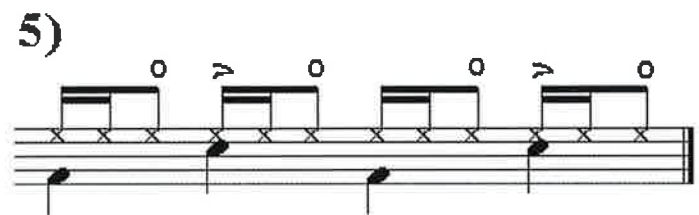
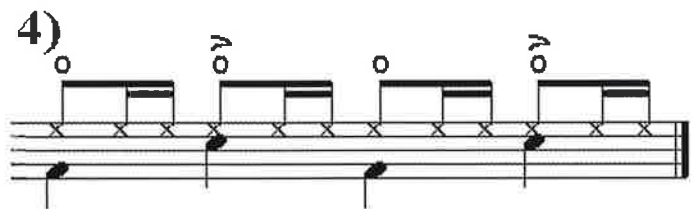
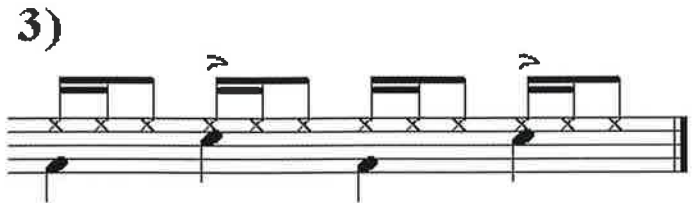
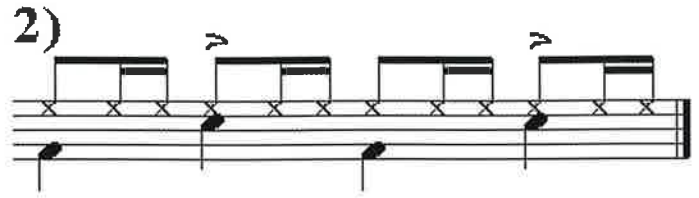
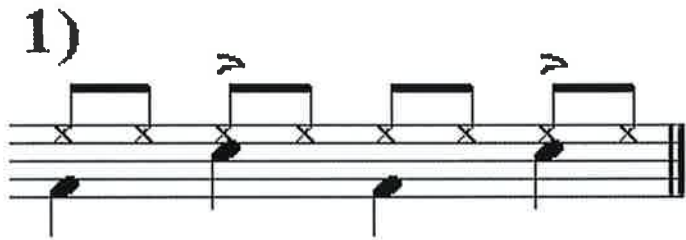
nuotin yllä tarkoittavat hi-hatin aukaisua. (esim 2-5)

Muista olla huolellinen. Harjoittele harjoitus myös hitaissa tempoissa metronomin kanssa, vaikka saisitkin sen menemään nopeammissakin tempoissa. Hitaissa tempoissa (esim. 50) on helpompaa kiinnittää huomiota iskujen yhdenaikaisuuteen, tempossa soittamiseen, soittoasentoon jne.

Tärkeää on, että saat soitettua samanaikaiset iskut ilman ”flameja”. Harjoittele yhtä harjoitusta riittävän pitkään, niin että soitto alkaa tuntua helpommalta ja saat soitettua esimerkiksi fillit sujuvasti ja pääset niistä takaisin komppiin ilman takertelua.

Hauskoja treenihetkiä.

Juha Tanninen

Rumpujensoiton opetusta:

Helsinki

Parkkonen Tomi
0400-617 888

Lehto Sami
040-503 0315

Rautiainen Tommi
0400-772 106

Salo

Schneider Kai
040-522 6325

Lyömäsoitinten opetusta:

Helsinki

Padilla Ricardo
040-514 1144

Palstaa ylläpitää
Juha Tanninen

DAF

RUMPU

KIRPPU

TORI

**Käytettyjä:
rumpuja ja lyömäsoittimia
kilpiä ja päniköitä
tarvekaluja ja kepakoita**

**RUMPUKLINIKKA:
Tomi Salesvuo**

**Mukana myös:
Kaartin Rumpuryhmä**

**TAVASTIA KLUBI
(Urho Kekkosen katu 6-8)
Sunnuntai 19.11.2000
Klo 11.00 - 16.00**

**Myyntipaikka jäsenille ilmainen,
muut 50 mk.
Varaukset: Juha Alanko 040-548 3953**

WHAT IS HIP?

Harjoitus – Kari Välimäki

Tämän numeron harjoituksen idea on tullut David Garibaldin, Soul Vaccination ja Oakland Stroke -kompeista. Harjoitus on tarkoitettu hie-
man edistyneemmille rumpaleille. Jos harjoitus tuntuu vaikealta, mutta
olet utelias ja kova treenaaja, niin varmaan ympäriltä löytyy edisty-
neempiä kavereita, jotka auttavat alkuun.

Harjoituksessa on kaksi vaihtoehtoista ostinatoa, jotka pysyvät muut-
tumattomina koko ajan. ”Melodia”, eli virveli aksentit ja bassari, luetaan
esim. Gary Chesterin New Breed kirjasta, josta harjoituksen esimerkki-
tahdit on otettu. Harjoittele tempossa 1/4 = 72-104.

Harjoituksen kaksi vaihtoehtoista ostinatoa ovat seuraavanlaisia:

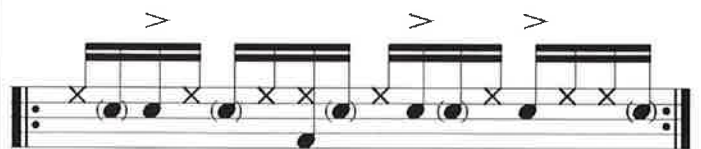

Tämän harjoituksen esimerkkitahti (siv. 16, II A, tahti 2) on seuraavan-
lainen:

Jos soittava nuotti sattuu vasemmalle kädelle, se soitetaan virveliin ak-
sentoituna. Jos soittava nuotti sattuu oikealle kädelle, se soitetaan bas-
sarilla ja hi hatilla (vasenkätisille tietenkin toisinpäin). Kirjan yksi tahti
tarkoittaa yhtä komppia, eli harjoitellaan tahti kerrallaan.

Harjoitustahdimme näyttää uloskirjoitettuna seuraavalta.

Toinen esimerkki (siv. 17, II B, tahti 18)

Pidä huolta, että soitat ”ghost” nuotit hyvin hiljaa (noin samalla äänen-
voimakkuudella kuin hi hat) ja aksentit riittävän lujaa.
Treeni-intoa.

ddrum 4
ELECTRONIC DRUM SYSTEM

ACOUSTIC TRIGGERS

Clavia on maailman johtava digitaalisten rumpusoundien luoja. **ddrum4**-keskustyksikkö löytyy todella monen ammattirumpalin arsenaalista, mm:

Jörg Michael - Stratovarius
Aku Syrjä - Eppu Normaali
Samuli Kosminen - universum

ddrum-triggereillä valjastat akustiset rumpusi uuteen käyttöön. Ja jos kannujen melske käy liian voimakkaaksi uudet **Trigger Head mesh-verkko-kalvot** ovat ratkaisu.

Käy osoitteessa
www.clavia.se
ja katso, ketkä
kaikki ovat
löytäneet
ddrum-
ratkai-
sun!

Jokaisen **ddrum4**-aivon kanssa tulee yli 1000 loistavaa rumpusämplä.

Ja Clavian kotisivuilta lisää!

RED SHOT TRIGGER

Uusi Red Shot-triggeri on edullinen ja huomaamaton vaihtoehto!

Kysy kauppialtasi
tai meiltä:

soundata

ROPPA-KAUKO
mannerheimintie 56, 00290 Helsinki
tel. (09) 454 2422, fax. (09) 454 2421
email: softiart@soundata.fi, www.soundata.fi

HELSINGIN TOIMIVIN RUMPUKAUPPA

MUSAMAAILMA

Pearl-dealer

Suomen paras valikoima
Pearl-rumpuja ja uutuuksia
heti kokeiltavissa

**MUSAMAAILMA
RETAIL**

Malminkatu 16
00100 HELSINKI
Puh. 09-562 71240
www.musamaailma.fi

Maahantuonti:

SMI Oy

Kangaspellontie 3
00350 HELSINKI

Puh. 09-587 0456
smi@pearl.inet.fi

CHAD SMITH

MASTERS CUSTOM MRX
6 ply, 100% MAPLE SHELL

BASS DRUM
16"x24"

SNARE DRUM
CS-4214 5"x14"
CHAD SMITH SIGNATURE

TOM
10"x12"

FLOOR TOMS
14"x14"
14"x16"

Pearl

The best reason to play drums.

www.pearldrums.com

Masters Series drums are available in Masters Custom MMX- 4 ply 100% Maple Shells, Masters Custom MRX- 6 ply 100% Maple Shell or Masters Studio BRX- 6 ply 100% Birch Shell. Masters Series drums are now available in a massive array of sizes including Traditional, Deep and new Alternative size drums and new finishes like Platinum Mist shown at right.